

■ О часи! О звичаї!

Продавали подаровані військові шоломи... для воїнів

Про це — на с. 4

■ Завтра зустрінемо разом!

Фото із особистого архіву Святослава ПИРОЖКА.

Заслуженому журналісту Святославу Пирожку є що згадати за роки, віддані улюбленій роботі.

«3 газетою «Волинь» я понад 75 літ»

Його подругою була народна артистка і перший міністр культури незалежної України Лариса Хоралець, він брав не раз інтерв'ю у відомого всьому світові Євгена Сверстюка, 27 років очолював Волинське державне телебачення... Присвятивши себе журналістиці, більш нічим у житті не займався. Все це — про нашого сьогоднішнього гостя Святослава Пирожка

1. Прізвище, ім'я, по батькові, вік, професія... Пирожко Святослав Костянтинович, 81 рік, заслужений журналіст України.

2. Із газетою «Волинь» я вже... зі свого раннього повоєнного дитинства, бо сім'я колишнього артилериста-зенітника, який 30-літнім захищав від гітлерівців місто на Неві, і на три роки молодшої, із чотирма «класами» польської школи, матері трьох дітей, найменшому з яких (тобто мені) на початок фашистської окупації виповнилося лишень пів року, — передплатувала на купівлі колгоспні трудовні аж три газети, серед яких була і «Волинь» — «Радянська Волинь».

Закінчення на с. 6

■ Життя з чистого аркуша

Фото з телеграм-каналу Bakhmut 2022.

Рідне місто Вікторії зараз у вогні.

Фото з архіву Вікторії ОСІПОВОЇ.

Колись жінку вразив лик Богородиці-Життєдайниці, у молитві до якої згадується наш Поліський край.

«Із Бахмута на Волинь нас привів Господь»

Жінка, яка розповіла свою війну історію нашому виданню, приїхала із сім'єю саме з того невеличкого міста на Донеччині, що є тепер найгарячішою точкою війни росії проти України

Оксана КОВАЛЕНКО

«ТУТ НЕ БУЛА, А ЗГАДКУ ПРО ВОЛИНСЬКУ ЗЕМЛЮ НОСИЛА З СОБОЮ СТЬІЛКИ РОКІВ»

До повномасштабної війни в Бахмуті мешкало 70 тисяч людей, десь утричі менше, ніж в

обласному центрі нашого краю. У листопаді писали, що там лишилося 10 тисяч. Тепер це поруйноване місто на лінії вогню, без газу, електрики, води і зв'язку. Але для Вікторії Осіпової, її чоловіка, сина і свекра воно є найдорожчим, хоча вони вже потроху приживаються

на новому місці, як і інші майже 76 тисяч вимушено евакуйованих переселенців. Із пані Вікторією ми розмовляємо про Бахмут і Луцьк, про те, що в неї за спиною й що — попереду. Питаю, чому Осіпови з Донеччини потрапили саме на Волинь?

Закінчення на с. 8

VOLYN.COM.UA

РЕКЛАМА

ГЕНІЙ, ЯКИЙ РЯТУЄ ЛЮДСТВО ВЖЕ 30 РОКІВ!!!

Доброго дня! Мене звать Ірина. Мабуть, всі вже чули про академіка Болотова, якого часто навіть називають українським да Вінчі. Вже 30 років розроблений і існує Бальзам Болотова, який допоміг мені і мільйонам людей. Після того, як я почала використовувати Бальзам, я мов чародилася заново. В мене нормалізувалися рівень цукру і тиск, шлунок почав працювати, як годинник, суглоби не болять, навіть зморшки почали розгладжуватись. Я дякую Центру Болотова і самому академіку за такий порятунок — це просто диво.

Як же діє Бальзам:
Відповідає академік Болотов Борис Євасильович:
Дію Бальзаму можна розкласти на етапи:
1) нормалізація кислотно-лужного балансу в організмі;
2) нормалізація роботи шлунка (результат відчувається вже через декілька днів). Шлунок працює належним чином, їжа повністю перетравлюється, організм отримує всі поживні елементи і головне, не відкладаються шлаки, а, навпаки, організм очищується;

3) організм починає виводити нерозчинні солі, а це означає: очищуються судини, розчиняються камені у внутрішніх органах, розріджується кров, перестають боліти суглоби;
4) внутрішні органи починають працювати належним чином: нормалізуються рівень цукру, тиск, нервова система приходять у норму, обмін речовин прискорюється, ми можемо відчути це на стані шкіри — розгладжуються зморшки, нормалізується вага.

На жаль, за статистикою, вже після 25 років кислотно-лужний баланс порушується, це стає початком багатьох захворювань.

Тим, хто хоче довго жити і не хворіти, раджу пити Бальзам, особливо тим, кому за 25. Я і сам його п'ю вже протягом 30 років і почувуюся чудово!

НЕ Є ЛІКАРСЬКИМ ЗАСОБОМ.

*вартість дзвінків згідно тарифам оператора, платіжні витрати сплачує отримувач

замовляйте телефонами: (050) 271-28-88
або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! (067) 794-25-27

Висл. ДСБЕЕ NMT/2-18-2/2416

■ Крила, обпалені війною

Через 60 років повернувся до отчого порога, втікаючи від війни

Володимир Романюк в юності покинув рідне село Здомишель, що на Ратнівщині. А доля привела, як мовиться, до родинного порога через шість десятиків літ. «У Маріуполі мій будинок стоїть розбитий», — каже чоловік

Катерина ЗУБЧУК

«ТАМ ЗАВОДИ РОЗБУДОВУВАЛИСЯ — РУКИ РОБОЧІ ПОТРІБНІ БУЛИ»

Про Маріуполь у той час мало хто знав — в Радянському Союзі був це Жданов. Аж у 1989 році на прохання жителів міста йому повернули історичну назву. Тож у Жданов їхав свого часу Володимир Романюк.

— То був початок 1962-го, — розповідає чоловік. — Я якраз школу закінчив. А нас у батьків — семеро синів і дочок. Тим, хто підростав, треба було якусь роботу шукати. Багато моїх земляків тоді покинули своє село, бо в колгоспі копійки платили. Поїхав я у Маріуполь: там заводи розбудовувалися — руки робочі потрібні були (до цього вже був у Кривому Розі — якимсь хлопчиком на сезон їздив, тож знав, як у тих краях живеться). Правда, не думав тоді, що на все життя залишуся на чужині...

Фото Катерини ЗУБЧУК.

У юності не було коли по гриби ходити — то корови пас, то заняття в школі, зате цьогорічної осені Володимир Гаврилович натішився «тихим полюванням».

Продовження на с. 6

ЗАМОВТЕ РЕКЛАМУ:
0967731037, 0668247160

Пульс тижня**На Ковельщині BMW влетів у будинок, водій загинув на місці**

Двох пасажирів із травмами доставили до лікарні

Олена КУЧМА

10 грудня близько 22-ї години у селі Свидники Голобської громади 37-річний водій з Ковеля з'їхав в кювет та зіткнувся з житловим будинком.

Внаслідок аварії він загинув на місці. Двоє пасажирів 28 та 26 років отримали тілесні ушкодження. Їх доставили до лікарні.

Будинок та автомобіль зазнали значних ушкоджень. Правоохоронці встановлюють усі обставини аварії. ■

В СБУ розповіли, що знайшли у волинських монастирях під час обшуків

Усі вилучені матеріали направили на експертизу

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Як розповіла речниця Управління СБУ у Волинській області Іванна Поліщук, 7 грудня під час огляду приміщення Свято-Миколаївського Милецького монастиря на Старовижівщині оперативники знайшли тексти молитов за країну-агресорку та російські «підручники», в яких вихваляють кремлівський режим.

Контррозвідувальні заходи правоохоронці також проводили на території Хрестовоздвиженського чоловічого монастиря на Маневиччині. Там, зі слів Іванни Поліщук, теж виявили російські підручники. Їх зміст нині вивчають. ■

Затримали лучанина, який продавав наркотики

20-річний хлопець, за повідомленням сектору комунікації поліції Волині, забезпечував функціонування телеграм-каналу, виконуючи роль «закладчика». Він фасував, пакував та збував заборонені речовини потенційним клієнтам відповідно до отриманих замовлень

Олена ВОЛИНЕЦЬ

У Луцьку оперативники управління боротьби з наркозлочинністю у Волинській області під час реалізації оперативної інформації виявили та вилучили у зловмисника 80 закладок із психотропними речовинами — амфетаміном та Альфа «PVP», вагою близько 120 грамів. Вилучене направили до Волинського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України.

Лучанина затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Суд обрав йому запобіжний захід тримання під вартою із правом внесення застави. ■

Погода**Настав час ліпити сніговиків**

Найближчими днями на Волинь прийде справжня зима. Синоптики прогнозують незначне похолодання, сніг та ожеледицю. Тож одягайтеся тепліше і не забудьте провести хоча б трішки часу з дітьми на вулиці...

За прогнозами українських синоптиків, **16 грудня з самого ранку до вечора йтиме дрібний сніг.** Вітер південно-східний, 4 метри за секунду. Температура повітря вночі — мінус 2 градуси, вдень — мінус 1. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1950-му — плюс 8, а найхолодніше — 1997-го — мінус 24,7 градуса.

17-го буде хмарно, вдень та ввечері прогнозують сильний сніг. Вітер південно-західний, 3-5 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 6 градусів морозу, вдень — мінус 1.

18-го збережеться

хмарна погода, без опадів. Вітер південно-західний, 4-8 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 9 градусів нижче нуля, вдень — мінус 7.

У Рівному 16 грудня весь день небо буде вкрито хмарами, вранці та ввечері прогнозують дощ зі снігом. Температура повітря вночі — 1 градус морозу, вдень — плюс 2.

17-го утримається хмарна погода, весь день йтиме дрібний сніг. Температура повітря вночі — 6 градусів морозу, вдень — плюс 1.

18-го буде хмарно, без опадів. Температура повітря вночі й удень — близько 7 градусів нижче нуля. ■

Тільки факт

Вперше за 10 років у кремлі скасували зимову пресконференцію путіна. Однією з причин скасування, як писали ЗМІ, була «ситуація на фронті».

Війна і економіка**«Важко, але ми витерпимо»**

Ці слова під час інтерв'ю мовив голова фермерського господарства «Перлина Турії», депутат Волинської обласної ради Володимир Яренчук. Повномасштабне вторгнення росії суттєво змінило плани всіх українців. Потерпають промислові підприємства, додалося проблем аграріям, господарства яких стали стратегічно важливими. А як вдається виживати одному з найбільших сільгоспформувань області — ФГ «Перлина Турії»?

Алла ЛІСОВА

Розмова з Володимиром Яренчуком відбувалася у День Збройних сил України. Він якраз повернувся з урочистої, яка відбулася в стінах РВА за участю військових. Володимир Арсентійович мав честь вручити командирі тероборонівців дрон «Мавик 3», який вкрай потрібен їм на службі.

— Усім, чим можемо, допомагаємо нашим захисникам, — мовив Володимир Яренчук. — На черзі — п'ятикіловатний генератор. Де беремо гроші? Виробляємо продукцію — і продаємо.

— Знаю, що ви не стоїте на місці, а розширюєте, розбудовуєте господарство. Як ситуація з великим проектом щодо реконструкції молочної ферми в селі Селець, затвердженням ще до війни?

— На жаль, змушені були взяти паузу на чотири місяці. Приміщення, в якому будуть встановлені німецька доїльна установка, американське обладнання, передбачає збільшення молочної стада на тисячу голів. Але, так чи інакше, ми це завершимо. Адже молодняк поступає, а ми не маємо куди його ставити.

До повномасштабної війни телички продавали в Узбекистан, Таджикистан, Киргизстан. Зараз, наприклад, маємо 150 вгодованих биків на продаж. Обдзвонював наших колишніх партнерів, наразі ніхто не купує. Навіть Єги-

«Якщо Яренчук буде — значить, скоро закінчиться війна».

пет, куди раніше відправляли, мовчить. Тому думатимемо, як виходити зі скрутною ситуації.

— Володимире Арсентійовичу, чи значимі є збитки внаслідок дефіциту електроенергії через удари рашистів по енергетичній інфраструктурі?

— У такому критичному становищі ще не були. Питання з постачанням електрики стоїть дуже гостро. Через її лімітованість не можемо висушити кукурудзу, яка з кожним днем із поживного корму перетворюється на непотріб. Однак, навіть маючи в господарстві генератори, до цього процесу ми їх не задіємо. Бо це економічно невигідно. Але, я впевнений, вихід знайдемо. До слова, в господарство придбали два потужні генератори, ще два — на підході з Німеччини.

Значно складніше, коли настає загроза зупинки молокопереробних підприємств. Тоді ми несемо колосальні збитки. Бо куди подіти більш як тридцять тонн молока, які ми надіємо щоденно?

— Тому підсумок нинішнього року діяльності «Перлини Турії» не дуже порадує?

— Про якусь рентабельність і прибутки, справді, не доводиться говорити. Йдеться, аби втриматися на ринку. І це зрозуміло чому. Наприклад, нам щодня потрібно не менше 7-8 тонн пального. А ціна його зросла вдвічі, матеріалів, міндобри, гербіцидів — у 3-4 рази! У той же час закупівельна ціна на пшеницю впала: якщо раніше в нас її забирали

по 8900 гривень за тонну, то тепер пропонують не більше 6500.

— Разом з тим ви зуміли втримати, так званий, соціальний пакет, нікому не відмовляти в допомозі?

— Завжди вважав, що успіхів ми досягаємо завдяки сумлінності працівників. Усі вони, попри щещесказане, залишилися на своїх робочих місцях. Звичайно, окрім тих, хто пішов в ЗСУ воювати. На 75 відсотків також уже розрахувалися з пайовиками. Стараємося сповна сплачувати податки. До слова, ми один із найбільших їх платників у Турійську територіальну громаду.

А щодо підтримки загалом, то в мене фактично нема жодного дня, аби хтось не приходив за допомогою. Стараюся нікому не відмовляти, бо знаю, що люди просто так не будуть просити. Але з лютого головний акцент наше господарство робить на донатах військовим, тероборонівцям. У перші дні війни відкрили справжній мініцеlex із виробництва м'ясних консервів. Не рахувалися ні з худобою, ні з часом, ні з силами.

— Звідки черпаєте натхнення, витримку, оптимізм?

— Дуже тішить те, що українці, як ніколи, продемонстрували свою єдність. Це надихає і спонукає діяти. Адже вважаю, що кожному треба або захищати батьківщину зі зброєю в руках, або сумлінно трудитися в тилу. Іншого не дано. А ще приємно чути такі слова: «Якщо Яренчук буде — значить, скоро закінчиться війна». ■

ВАША ПЕЧІНКА ПОТРЕБУЄ ОЧИЩЕННЯ!

«Зупинився шлунок», «погано працює кишківник», «нудить», «з'їв трохи — а живіт здувся, як барабан». Скарги різні, а все про одне — погане травлення. З часом стан погіршується, те, що з'їли, перетворюється на отруту, шкіра вкривається різноманітними плямами і висипкою, частіше болить голова, підвищується кров'яний тиск, нездоровий сон. При поганій роботі печінки легко утворюються набряки, венозна кров (яка бідна на кисень і багата на жири і токсини) застоюється.

Фахівці традиційної і нетрадиційної медицини солідарні: перед початком лікування будь-якої хвороби треба «ПОЧИСТИТИ» печінку, жовчні протоки, забезпечити відтік жовчі та вивести токсини з організму.

В усьому світі з великою повагою ставляться до аюрведичної медицини, в арсеналі якої тисячоліттями існують унікальні препарати — завжди дієві і безпечні.

В аптеках України аюрведичний «ПРОЛІВ» - ВІДОМИЙ ОЧИЩУВАЧ ПЕЧІНКИ І ЖОВЧНОГО МІХУРА!

До складу «ПРОЛІВА» входить 13 лікарських рослин Фармакопії Аюрведи.

● «ПРОЛІВ» містить Трифалу, Касію східну, Жасмін. Завдяки цим рослинам людина відчуває м'яке послаблення, жовч стає рідкою і відходить з жовчного міхура, що допомагає перетравлювати жирну їжу, виводячи надлишкову рідину.

● Завдяки Гарцинії індійській, імбирю, дев'ясилу вже на 5 день зникають нудота, печія, відчуття переповненості кишківника та інші неприємні і такі знайомі всім симптоми.

● «ПРОЛІВ» — м'яке і безпечне проносне завдяки наявності відомих послаблюючих рослин.

● «ПРОЛІВ» не тільки «очищувач», а й «відновлю-

вач». Містить Іссоп лікарський, цикорій, тamaris, що відомі здатністю відновлювати рівень ферментів та корисних бактерій у кишківнику.

«ПРОЛІВ» — ЦЕ ОРКЕСТР З 13 ЛІКАРСЬКИХ РОСЛИН. «ПРОЛІВ» РЕКОМЕНДУЄТЬСЯ ПРИЙМАТИ КУРСОМ — це 4 УПАКОВКИ. Цим забезпечується добрий ефект і стабільне травлення.

Придбати «ПРОЛІВ» можна в аптеках вашого міста. Якщо в аптеці його немає, можна замовити:

1. В аптеці вашого міста;
2. На сайті bioveda.ua
3. По телефонах: **095-219-82-84; 098-016-07-25.**

Отримати повну інформацію про виробника, дізнатися склад, дозування та замовити «ПРОЛІВ» можна на сайті: bioveda.com.ua.

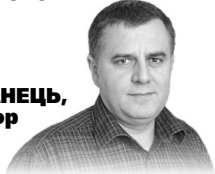
Дієтична добавка. Не є лікарським засобом. Міжнародний фітосанітарний сертифікат PSC9new2022005878 від 24.02.2022 р. ■

■ Суб'єктивні записки

Як на Донеччині мене змусили дізнатися про того, хто брав Луцький замок

«Біда наша в тому, що ми не знаємо нашої історії...» Навіть уявити не міг, що цю, здавалося би зановену-зачовгану багатьма фразу і я скажу. Ще й доволі повчальним тоном

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор
газети «Волинь»

Картина Бориса КАРАБУЛІНА.

Художник Борис Карабулін 1968 року присвятив козацькому ватажку своє полотно «Взяття Луцького замку С. Наливайком».

«НАЛИВАЙКА? ЕТА УЛИЦА, ГДЕ БАР? ЗАБЕГАЙЛАВКА?»

...Контрольно-пропускний пункт на Донеччині. Нашу волинську машину зупинили і попросили пройти перевірку документів у «вагончику з блоків». Іван Зазуляк – тернопільський козак із ко-

«Люди, які нас перевіряли, не відчувалися своїми. Тільки тризуби на їхній формі вказували, що вони наші, не росіяни, не вороги. А відверто нахабна російська дратувала.»

горті друзів ТМ «ВІЛІЯ», які долучилися до чергової скарбниці щедрих дарунків нашим захисникам, на запитання, за якою адресою проживає, вказав вулицю Наливайка.

– Налівайка? Правильна? Ета как? – запитала пані-полісменка.

Двоє її колег теж повернули голови у наш бік. А чоловік не у формі, з телефону якого правоохоронець скрупульозно переписував у зошит «підозрілі номери», звернувся до нас:

– Што, серйозна? Налівайка? Ета улица, где бар? Забегайлавка?

Я вже не міг не втрутитися:

– От ви знаєте такого козака, як Тарас Бульба. А Северин Наливайко не менш відомий і героїчний, ніж Бульба. Тим паче – реальний персонаж, а не вигаданий. Біда наша в тому, що ми не знаємо нашої історії...

Напрошувалося додати «і мови», але стримався: як-не-як ці поліцейські на посту представляють наші правоохоронні органи в зоні бойових дій. Та й цих слів було достатньо – з раптового покіслого обличчя пані-полісменки стало видно, що моя репліка явно їй не припала до душі. Вона одразу попросила мене віддати, крім паспорта, ще й телефон та кореспондентське посвідчення, і дуже-дуже уважно їх перевіряла, кудись надсилала дані, потім мене фотографувала і повторювала:

– Нада падаждать нескалька минут, пака по вас не прідьют атвет...

Скажу, що відчуття не з приємних. Люди, які нас перевіряли, не відчувалися своїми. Тільки тризуби на їхній формі вказували, що вони наші, не росіяни, не вороги. А відверто нахабна російська дратувала.

Коли врешті «прішол атвет» і мені побажали «щастлівава путі», я запитав, чи можна їм передати газет.

– Да, канешна.

На диво, коли приніс кілька наших екземплярів «Волині», «Цікавої газети на вихідні» і «Так ніхто не кохав», пані поліцейська нарешті прогнала хмару зі свого обличчя, усміхнулася і промовила:

– Спасіба. ДАпобачення!

А я в цей момент боявся, щоб вона не запитала: «А чим же уславився цей Налівайка?» Бо про Северина знав тільки, що він був козацьким ватажком, гетьманом. І в Луцьку на його честь названо вулицю. Та й годі. Уявіть, як я чекав, щоб у дорозі десь з'явилася інтернет-покриття...

ЧЛЕН «САМООБОРОНИ»... СЕВЕРИН НАЛИВАЙКО

І тут та-а-а-ке дізнався. Сама Ліна Костенко так описувала Северина Наливайка у поемі «Маруся Чурай»:

«Був молодий і гарний був на вроду, І жив і вмр, як личить козаку.

За те, що він борювався за свободу, Його спалили в мідному бику».

І Тарас Шевченко, і Іван Ле, і Микола Вінграновський та багато інших відомих особистостей присвятили йому свої рядки. Северин (хоча, кажуть, справжнє його ім'я було Семерій, бо так підписував більшість своїх листів) Наливайко (дата і місце народження невідомі, смерть – 11 квітня 1597 року) був першим відомим діячем української історії, який загинув у боротьбі проти Речі Посполитої, тому і став од-

ним із символів визвольної боротьби українського народу. Хоча спочатку він віддано служив польському королю (записувався у «загони самооборони» від короля), а потім, щоб здружитися із запорожцями, подарував їм півтори тисячі коней, захоплених від татар... Северин Наливайко брав і Ізмаїл, і Білгород та Кілію в гирлі Дунаю, молдовські Ясси, і Луцький замок (1595), і білоруський Слуцьк, і польський Брацлав...

Про те, що це була історична глиба, свідчить і факт про страту Северина Наливайка у Варшаві, описаний у «Вікіпедії»: «Процесія завернула до королівської резиденції Уяздов, де на Наливайка хотіла подивитися стара королева. Вона стояла на балконі палацу, й Наливайко, піднявшись у кареті, шляхетно привітав її. Свідок цих подій так описав його: «З вигляду гарний чоловік, сильний і стрункий, з вихованим і одвертим обличчям».

«Самого Семерія неодноразово катували, по кілька діб не давали йому спати. Йому намагалися влаштувати втечу. Джура Наливайка зумів передати в тюремну камеру пилку, якою той перепиляв колодку, але сторожа це помітила... 11 квітня 1597 року в центрі Варшави на очах у великого натовпу Семерію Наливайкові відрубали голову. Потім тіло четвертували».

Пізніші літописи розповідали про страту Наливайка в розпеченому «мідяному бику» або на розпеченій залізній кобилі із залізною короною на голові... Ех, я мав уже що розказувати хлопцям у дорозі. Але які історії розказали й вони. І ті – до кого автор цих рядків вирушив у величезній волонтерській колоні автомобілів із подарунками працівників і друзів ТМ «ВІЛІЯ».

Продовження – в наступному номері. ■

яка повторювала тези кремля щодо внутрішньої ситуації в Україні.

Як відомо, очільником Почаївської духовної семінарії є Шумський Іов (Віктор Смакоуз). І це – не перша підозра, оголошена духівнику упц мп.

У 2019 році пан ректор потрапив у скандал. Тоді у Почаєві місцеві активісти проводили збір підписів за святкування Різдва 25 грудня – аби це свято одночасно відзначали католицька, протестантські та більшість православних церков світу. У відповідь архієпископ Шумський послав прихильників святкування Різдва 25 грудня... «сосати смерічки». ■

■ Пульс тижня

Біля Ковеля авто з дітьми злетіло з мосту в річку

В аварії загинуло двоє людей. Усі постраждали – жителі Рівненщини

Сергій ВИШЕНЬКА

Трагедія сталася 10 грудня у селі Воля-Ковельська. Близько 11-ї години на перехресті вулиць Центральна і Молодіжна 38-річний керманіч «Honda CRV» не врахував погодних умов і злетів з мосту в річку Воронка.

Внаслідок автопригоди водій та пасажир загинули на місці. Ще трьох людей: 32-літнього чоловіка та дітей 10 та 6 років, із загальним переохолодженням доставили в лікарню. ■

У Нововолинську через вибух газового балона травмовано 2 людини

На момент лиха в помешканні перебувала мама з двома дітьми

Софія ГАВРИЛЮК

У місті гірників 10 грудня у квартирі в п'ятиповерховому будинку вибухнув туристичний газовий балон, а від нього здетонував інший. Як повідомили в пресцентрі Держслужби з надзвичайних ситуацій у Волинській області, унаслідок надзвичайної події жінка отримала незначні опіки. А чоловіка, який саме підходив до дверей помешкання, вибуховою хвилею відкинуло на сходову клітку. Його з травмою голови доставили в Нововолинську центральну міську лікарню, де потерпілого обстежили, однак від госпіталізації він відмовився.

Вибухова хвиля знищила вікна та двері квартири, а також двері в сусідньому помешканні. У результаті також виникла пожежа, яку рятувальникам вдалося загасити орієнтовно за 40 хвилин. Вогонь пошкодив домашні речі, стелю й стіни.

Причиною вибуху та пожежі стало порушення правил безпеки. У ДСНС наголошують, що користуватися газовим балоном у квартирі заборонено. ■

Поліцейські затримали жінку за продаж метадону

Місцева мешканка організувала та здійснювала збут наркотичного засобу «з рук в руки»

Софія ГАВРИЛЮК

11 грудня у Нововолинську правоохоронці викрили 46-річну зловмисницю, яка торгувала забороненим медпрепаратом. Про це повідомила пресслужба поліції Волині. Під час санкціонованого обшуку у жінки вилучили понад 40 таблеток та мобільний телефон. У минулому її вже притягали до кримінальної відповідальності за шахрайство. За фактом збуту наркотичного засобу триває досудове розслідування. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Олександр ІВАНЕНКО – боєць із селища Дубище, що на Рожищенщині;

Юрій ПОВШУК – боєць із села Єлизаветин, що на Рожищенщині;

Дмитро ЩУРИК – боєць родом із міста Рожище, жив у Княгининку Луцького району;

Дмитро ГАВРИЛЮК – боєць із села Велиць Ковельського району;

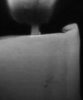
Олександр ПОТАПЮК – боєць із села Видриця, що на Ратнівщині;

Олександр ЯЦИНА – боєць із села Мизове, що на Старовижівщині;

Олександр БУСЕЛ – боєць родом із села Рудка, проживав у Чарторийську, що на Маневиччині;

Геннадій АНДРОСЮК – боєць із села Якушів, що на Ратнівщині (за офіційним повідомленням, він загинув трагічно).

Владислав ЛЕВЧУК – військовий льотчик із села Поворськ Ковельського району.

■ Хто б сумнівався?

Ректор Почаївської духовної семінарії упц (мп) працював на путіна

Йому повідомили про підозру

Іван ОТЧЕНАШ

Служба безпеки зібрала беззаперечні докази вини керівника Почаївської духовної семінарії в антиукраїнській діяльності. Архієпископ поширював через соцмережі дописи, якими принижував національну честь та гідність українців. Своїми діями він сприяв

розпалюванню релігійної ворожнечі та ненависті.

Щоб «розганяти» деструктивний контент, ректор установи використовував анонімний профіль у соціальній мережі Facebook, а для підготовки своїх публікацій користувався наративами російських пропагандистів.

Крім того, під час обшуків за місцем проживання фігуранта і в приміщеннях навчального закладу правоохоронці виявили літературу,

■ Прямая мова**«росія поринула в темряву. Назавжди»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Олексій РЕЗНІКОВ, міністр оборони України, про те, коли Сили оборони відновлять активний контрнаступ:

«Погодні умови, перехід від сухої осені до ще не морозної зими... ми спостерігали дощі й дуже важкі умови для атак з будь-якого боку. Тому що вогкий ґрунт — і колісна техніка майже не може проходити...»

Я гадаю, що це зменшення активності має місце через погодні умови. Але українські Збройні сили не думають зупинятися. Тому, використовуючи момент, коли ґрунт стане більш твердим, я переконаний, що ми будемо продовжувати контратаки, кампанію зі звільнення наших територій».

Юлія КИРІЄНКО, воєнний кореспондент «ТСН», про війну:

«Трагедія в тому, що росіяни відправляють на війну свій «непотріб», якихось дикунів, а з нашого боку — свідомі воїни, кращі українці. Це велика втрата, але наші діти будуть виховуватися на прикладі цих воїнів і ми все одно отримаємо відродження. В той час коли росія поринула в темряву. Назавжди».

Сергій БОРЩЕВСЬКИЙ, дипломат, про антивоєнні «протести» в росії:

«Силовики у Самарській області затримали активістку «ради матерів і дружин мобілізованих» Ольгу Цуканову і ще двох жінок».

А тепер увага: жінки скаржилися, що їхніх чоловіків «кинули на війну невідготовленими і без належного обмундирування», і вимагали зустрічі з президентом РФ.

Про те, що їхні чоловіки йдуть убитими, — ні слова. От тільки влада не подбала про те, щоб їх до вбивств добре підготувати та екіпірувати. Інших претензій не висловлено.

Хтось ще шукає «хороших» росіян? Не варто, вони безнадійні. Тому відповідати за злочини повинен увесь айсберг, а не тільки його верхівка.

Олексій ДАНИЛОВ, секретар Ради національної безпеки і оборони, про те, що Україна не питатиме ні у кого дозволу на завдання ударів по російському ворогу:

«Ми будемо здатні на все, що стосується наших інтересів, ми нікого питати не будемо, куди нам треба бити ворога. Тому що він знаходиться у нас, починаючи від кордонів, які є з нашої території, закінчуючи Владивостоком».

Юрій БУТУСОВ, військовий журналіст, про удар українських дронів по авіабазах стратегічних ракетноносців зс росії на аеродромах «Енгельс-1» та «Дягілево», що розташовані за 700 та 500 кілометрів від лінії фронту (пошкоджено три літаки, які мали обстрілювати Україну ракетами. — Ред.):

«Уперше у війні однією атакою безпілотників частково зірвана стратегічна операція зс РФ. Уперше в історії літаки стратегічної авіації ядерної держави уражені прямо на базі. Уперше після Другої світової війни бойові літальні апарати непоміченими проникли в центральну росію і завдали точного удару по російській армії. Україна показала всьому світу, що, незважаючи на перевагу росії на кілька порядків у кількості людей та бойової техніки, ЗСУ здатні знаходити імпровізовані й неочікувані методи знищення російських окупантів».

DANTES, український співак, вважає, що мер Харкова Ігор Терехов має перейти на українську мову під час спілкування з мешканцями міста:

«Я ось був у Харкові, і там справді багато людей говорять російською. І розумію чому. Я сам харків'янин і 33 роки розмовляв російською... Тож хочу звернутися до нашого одного... Він керує Харковом... І нещодавно заявив, мовляв «я з харків'янами буду розмовляти російською, тому що так вони мене розуміють». Це неправильно. Із тебе все починається. Почни розмовляти українською, не звертай увагу, як розмовляють інші, подавай приклад. І з тобою почнуть говорити теж українською».

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність», про те, що передбачає законопроект про заборону російської церкви в Україні, одним з авторів якого він є:

«Чи пропонуємо ми заборонити упц московського патріархату? Проект прямо про це не пише, але якщо вони не припинять стосунки, контакти і підпорядкування російській православної церкві, то за законом мають бути заборонені».

Якщо припинять і визнають Томос, то можуть парафіями чи цілим об'єднанням влитися у ПЦУ. Коли ж цього не станеться, то упц мп, яка розірве будь-які стосунки з москвою, може продовжити залишатися незалежною церквою, але не може називатися «православною». Православна церква, яка не визнає Першого серед рівних Патріарха Варфоломія, є неканонічною у країні, де діє Томос».

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про те, чому РНБО ввела санкції проти семи представників вищого духовенства української православної церкви московського патріархату:

«Робимо все для того, щоб держава-агресор не мала жодної ниточки, за яку могла б смикати українське суспільство».

■ Визнання

Foto із сайту eurosolidarity.org.

«Дякую за цю велику нагороду та за таку велику честь передати її хороброму та героїчному народу України».

Foto із сайту time.com.

Найвпливовіший у світі журнал Time вийшов з обкладинкою з портретом українського Президента і заголовком «Людина року: Володимир Зеленський і Дух України».

«ВІЙСЬКОВА ТЕОРІЯ НЕ ВРАХОВУЄ ЗВИЧАЙНИХ ЧУВАКІВ У СПОРТИВНИХ ШТАНЯХ І З МИСЛИВСЬКИМИ РУШНИЦЯМИ»

Українські президенти від імені свого народу отримали високі відзнаки: за версією авторитетного журналу «Тайм» «Людиною року-2022» став Дух України та Президент Володимир Зеленський, а п'ятий Президент Петро Порошенко, який одержав нагороду імені Буша–Тетчер, заявив, що українці героїчно протистоять жорсткому ворогу «без електрики і води, але із жагою змусити його тікати»

Ольга СОКОЛОВА

Як ми вже повідомляли, журнал Time вийшов з обкладинкою з портретом українського Президента і заголовком «Людина року: Володимир Зеленський і Дух України». Time зазначив, що рішення глави держави залишитися в Києві «перед обличчям можливого вбивства стало прикладом». Американське видання пише, що замість того, аби рятувати своє життя, багато українців хапали будь-яку зброю, котру могли знайти, і захищали свої міста від загарбників, озброєних танками та ударними гелікоптерами. «Військова теорія не враховує звичайних чуваків у спортивних штанах і з мисливськими рушницями», — процитував журналіст Головнокомандувача Валерія Залужного.

Тим часом Петро Порошенко у Вашингтоні на Форумі Міжнародного демократичного союзу, який об'єднує представників 65 держав, отримав наго-

роду IDU імені Буша–Тетчер за Свободу (від імені засновників — президента Джорджа Буша і прем'єр-міністра Маргарет Тетчер). У своїй промові Порошенко подякував народу України за мужність і закликав західних

торським режимом. Без тепла в домівках, але з теплом у серцях. Без води, але із жагою змусити ворога тікати. Без електроенергії в мережі, але із силою вистояти та перемогти», — сказав Петро Порошенко у промові.

«— Без тепла в домівках, але з теплом у серцях. Без води, але із жагою змусити ворога тікати. Без електроенергії в мережі, але із силою вистояти та перемогти, — сказав Петро Порошенко у промові.»

партнерів дати більше зброї для ЗСУ — зокрема, системи протиповітряної оборони Patriot, реактивні винищувачі, F-16, танки, Abrams.

«Дякую за цю високу нагороду та за таку велику честь передати її хороброму та героїчному народу України, який день і ніч бореться з дуже могутнім і жорстким ворогом — другою армією світу, ядерною державою та неоімперіалістичним дикта-

«Українці прагнуть миру, але не шляхом капітуляції. Ми прагнемо миру через перемогу, — наголосив він. — Нам потрібні системи протиповітряної оборони, такі як Patriot, реактивні винищувачі, як F-16, танки, як Abrams». Він також наголосив: злочинний режим путіна має бути притягнутий до відповідальності за військові злочини та геноцид проти українців.

Разом переможемо! ■

■ О часи! О звичаї!**Продавали шоломи... для воїнів**

Про це 8 грудня повідомили у відділі комунікації Національної поліції у Рівненській області

Богдана КАТЕРИНЧУК

Слідство з'ясувало, що влітку 2022 року двоє жителів Рівненщини під виглядом гуманітарної допомоги ввезли на територію України шоломи та захисні окуляри для військових. «Проте замість того, щоб передати ці речі бійцям ЗСУ, вони їх продали», — повідомила речниця

Рівненської обласної прокуратури Оксана Жужельська.

Встановлено, що чоловіки рекламували та продавали шоломи й окуляри через інтернет-платформу. Сума завданих збитків становить майже 550 тисяч гривень.

«Броньовані плити з тієї ж гуманітарки чоловіки продали одному з ДФТГ, попередньо уклавши договір із територіальною громадою. Таким чином вони ще й заволоділи коштами місцевого бюджету в розмірі 650 тис. грн», — уточнила Оксана Жужельська.

8 грудня правоохоронці провели 14 обшуків за місцем про-

живання фігурантів справи, в їхніх автомобілях, торгових приміщеннях одного з чоловіків, а також у службових осіб територіальної громади та ДФТГ. У ході обшуків вилучили гроші, зброю, боеприпаси та військову амуніцію.

Двом жителям Рівного правоохоронці повідомили про підозру у контрабанді, вчиненні злочину групою осіб, а також у незаконному поводженні зі зброєю. Запобіжний захід їм обиратиме суд. У пресслужбі поліції додали, що слідчі дії тривають, правоохоронці встановлюють інших осіб, ймовірно, причетних до протиправного бізнесу. ■

Підписуйтесь на наш

Telegram-канал Volyn nova

Обличчя професії

«У нашого начальника – професійна «чуйка» на порушників і злочинців»

На Горохівщині – новий керівник поліції. Колектив правоохоронців відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області очолив майор поліції Юрій Присяжнюк (на фото)

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Юрієві Петровичу 39 років, і він із когорти тих професіоналів, яких називають вродженими офіцерами.

– У нашого начальника – професійна «чуйка» на порушників і злочинців, – кажуть колеги пана майора з Рожищенського відділу поліцейської діяльності №1, у яких він ще три тижні тому був вимогливим лідером.

Свого часу Юрій Присяжнюк здобув дві вищі освіти. Юначому захопленню спортом і хорошій фізичній підготовці віддавав належне, навчаючись на факультеті фізичної культури Волинського державного університету. Відтак, дослухавшись до розуму й серця, став студентом омріяної Київської національної академії внутрішніх справ.

У Рожищенський райвідділ міліції прийшов молодшим лейтенантом у 2003 році. Професійну дорогу почав на посаді дільничного інспектора міліції, та досвідчені працівники відразу побачили в новоспеченому міліціонері оперативника, тому його кар'єра невдовзі продовжилася у фундаментальній для всіх часів службі – карному розшуку.

«Війна у разі помножила обов'язки й відповідальність людей у погонах.»

На очах у колективу й криміногенного елементу «ріс» до чергових звань і зірок не лише як оперуповноважений. Вирізнявся інтелігентністю, порядністю, надійністю. Став другом для тих, хто дорожить честю офіцера й колективом. Казав правду у вічі, коли відчував нещирість чи безвідповідаль-

Майор поліції Юрій Присяжнюк: «Приємно, коли можеш реально допомогти. Навіть якщо постійно доводиться спати з телефоном під подушкою».

ність. З таким іміджем був призначений спершу начальником сектору карного розшуку, а згодом начальником відділу поліцейської діяльності №1 (м. Рожище).

На нинішній новій посаді головного поліцейського Горохівщини майор поліції Юрій Присяжнюк фахово координує роботу 60 своїх колег. Чи не з усіма ними вже познайомився особисто. Загалом про горохівських правоохоронців знав завжди: цей колектив хоче й уміє працювати злагоджено, на результат, на авторитет поліції загалом.

Керівник відзначив, що дієвою буде співпраця з командою Горохівської міської ради і лідером територіальної громади Віктором Годиком.

Війна у разі помножила обов'язки й відповідальність людей у погонах. На

жаль, навіть у такий важкий час більшість злочинів скоюють люди у стані алкогольного сп'яніння, населення, попри постійні застерення через пресу й соціальні мережі, продовжує вірити шахраям, а в злодіїв сверблять руки до чужого.

– Що ж хорошого в цій роботі, наскрізь пройнятий негативом? – запитую.

– Приємно, коли можеш реально допомогти тим, хто цього потребує. Навіть якщо постійно доводиться спати з телефоном під подушкою. Головне, що кожен із моїх нових колег знає своє основне завдання – служити народеві України задля Перемоги над російськими загарбниками. Тому ми залишаємося на посту цілодобово, – відповідає Юрій Петрович. ■

Пульс дня

Судитимуть лучанина, який поглумився над двома школярками

За процесуального керівництва прокурорів відділу захисту інтересів дітей та протидії насильству Волинської обласної прокуратури 44-річному жителю обласного центру повідомлено про підозру у розбещенні малолітніх

Наталія МУРАХЕВИЧ

Заданими слідства, чоловік, який уже був судимий за злочини проти статевої свободи та статевої недоторканності особи, на шлях виправлення не став та у червні й серпні 2022 року вчинив нові такі злочини щодо 11-річної та на рік молодшої дівчаток у Луцьку. Одну дитину нетверезий лучанин заманив у котельню під приводом «погодувати кошеня», а з іншою зайшов у ліфт та одразу заблокував його. З обома потерпілими зловмисник чинив розпусні дії.

Суд обрав підозрюваному запобіжний захід у вигляді тримання під вартою. Санкцією ч. 2 ст. 156 Кримінального кодексу України за розбещення малолітніх передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 5 до 8 років. ■

Крадії лісу на Рівненщині підірвалися на міні

Злодії навіть не помітили, як трактор збив табличку «Мінне поле»

Леонід ОЛІЙНИК

Улісах неподалік Зарічного на міні підірвався причіп трактора. Про це розповів голова Рівненської ОВА Віталій Коваль. За його словами, водій та пасажир не постраждали. Інцидент трапився, коли місцеві жителі займалися незаконною вирубкою лісу. Під час розвороту трактор збив маркувальний знак «Мінне поле». А винуватці були затримані після спроби втечі.

– Наголошую: на Рівненщині продовжує діяти заборона відвідувати ліси. І не потрібно думати, що ви «найхитріші». Особливо якщо хочете нажитися на незаконній вирубці лісу, – заявив Віталій Коваль. ■

Підписуйтеся на наш Telegram-канал Volyn nova

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті — 30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети». Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить 80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт). Вартість оголошення про послуги — 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + 30 грн (за сайт + 30). Вартість оголошення про згубу — 30 грн + 10 (за сайт). Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- У с. Грибовиця Володимирського району продається великий дерев'яний будинок (8 х 12) із господарськими спорудами, ділянка (0,8 га). Є великий сад, багато ягідних кущів, поруч ліс. Тел. 096 50 10 474.
- Продається дерев'яний, обкладений цеглою, житловий будинок у с. Колодеже на Горохівщині. Є 0,7 га землі, новий цегляний сарай, дерев'яні підсобні приміщення, льох, водяна колонка, садок. Поруч – ліс, заасфальтована дорога (два рази на день ходить автобус Луцьк–Жабче). Тел. 066 42 01 792.
- Продається у Луцьку будинок із усіма зручностями. Є усі господарські споруди, 10 соток землі. Ціна договірна. Тел. 050 98 92 378.

АВТОРИНОК

- Продам комплект запчастин до автомобіля УАЗ-452. Тел.: 050 19 68 191, 096 58 02 673.
- Терміново продам автомобіль «Mitsubishi Pajero Sport», 2014 р. в.,

двигун 2,5 л, дизель, механічна к. п., куплений із салону, один власник, у доброму робочому стані. Тел. 095 13 77 467.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Куплю поворотний круг до фуражира або двигун-барaban. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.
- Продам трактор МТЗ-80, 1992 р. в., у дуже доброму стані. Тел. 095 43 85 889.
- Куплю редуктори, інші запчастини до картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.
- Продам трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різну с/г техніку. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Потрібен на роботу сторож. Можна пенсійного віку. Тел. 050 17 25 868.
- Продам новий бензиновий генератор на 2,2 кВт (Іспанія). Розхід палива 1,2 л/год. Тел. 050 64 46 840.
- Продам торфобрикети, дрова рубані (твердої породи), цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. Доставка. Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.
- Продам дрова (рубані, чурки, метрові, обрізки, твердих та м'яких порід), пісок, щебінь, цеглу, відсів, чорнозем, торфокрихту, гній, землю на вимостку, бій, вивіз будівельного сміття. Послуги автомобілем «Бобкат» та екскаватором. Тел.: 099 62 16 400, 068 20 84 863.
- Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставляю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставляю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.
- Продам жом, торфобрикети, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент,

глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Надаю послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.

- Продається тільна телиця у Ківерцівському районі. Тел.: 050 51 09 180, 09812 31 624.
- Продам молоду дійну корову (терміново). Тел. 068 51 43 490.
- Продам сіно в тюках. Тел. 093 81 10 853.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублене посвідчення батьків багатодітної сім'ї, видане виконавчим комітетом Ківецької райдержадміністрації на ім'я Драганчук Наталія Григорівна, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення інспектора праці 562, видане 29.12.2020 р. Державною службою України з питань праці на ім'я Мороз Анатолій Михайлович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення інспектора праці 569, видане 29.12.2020 р. Державною службою України з питань праці на ім'я Мельник Станіслав Степанович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення інспектора праці 984, видане 29.01.2021 р. Державною службою України з питань праці на ім'я Шумський Олександр Вікторович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення інспектора праці 1390, видане 26.05.2021 р. Державною службою України з питань праці на ім'я Танчев Павло Михайлович, вважати недійсним.
- Загублений додаток до диплома (серія ЛК. ВЕ № 012246), виданий 23 червня 1997 р. Волинським державним університетом ім. Лесі Українки на ім'я Каймакова Наталія Валерівна, вважати недійсним.

Завтра зустрінемо разом!

«3 газетою «Волинь» я понад 75 літ»

Фото з особистого архіву Святослава ПИРОЖКА

Святослав Пирожко не раз зустрічався з Євгеном Сверстюком під час підготовки телевізійних програм.

3. Якби не журналістика, то який фах би обрали? Мрій і захоплень не бракувало. Хотів бути шофером і став ним — воджу власний «Лансер» до цих пір, хоча вже й не пішов, зате досі дружу з багатьма відомими талановитими митцями, серед яких була й нині уже покійна моя улюблена подруга — народна артистка і перший міністр культури незалежної України Лариса Хоролець (в «Радянській Волині» за 17 січня 1964 року надруковано мій ілюстрований матеріал «Ролі Лариси Хоролець» — про тодішню п'ятнадцятирічну дев'ятикласницю Київської середньої школи №117, яка знялася в багатьох кінофільмах).

4. Із висоти прожитих літ може сказати, що все починається з дитинства? Саме так. Перша моя заміточка була надрукована в сенкевичівській газеті (був свого часу такий район) 13 березня 1954 року. І я її зберіг до сьогодні — як початок мого життєвого і професійного вибору, бо впродовж усього вже й досі тривалого буття на цьому світі, крім журналістики, більш нічим не займався... Я ще й дотепер зберігаю вірижку з «Радянської Волині» із віршем Бориса Олініника — на той час студента факультету журналістики Київського держуніверситету імені Т. Г. Шевченка, який проходив практику в Луцьку. Той вірш мав назву «Найкраща професія», і я вчитувався в рядки про всюдисущого газетяра.

5. Два ваші крила — сім'я й робота: завдяки чому вдавалося балансувати в «польоті»? Дружиною стала однофаміліця Олесь Терентійовича — Олена Гончар — поліграфістка за фахом, яка працювала в друкарні, що випускала нашу улюблену горохівську районну газету. Вона часто набирала мої оперативні матеріали під рубрикою «Вчора» просто з рукопису. А ще встигала при перевантаженості «районки» доглянути наших двох чарівних доньок — Ларису та Олю. Коли сім'я засинала, то вечорами чи досвітками я починався на кухні, щоб не заважати перестуком друкарської машинки, бо за десятки років звик бути, як це частенько буває у спорті, граючим тренером. Цього дотримувався, коли протягом 27 літ працював генеральним директором Волинської держтеле-

радіокомпанії.

6. Яка книжка з домашньої бібліотеки вам особливо дорога? Важко сказати, бо на полицях і на... підлозі їх стільки, що з моєї сім'ї ніхто в бібліотеках інших не записав: і ученицям, і студенткам досить творів було із домашньої.

7. Що для вас особисте знайомство із всесвітньо відомим земляком Євгеном Сверстюком? Заочно я знав про нього ще в Горохові. Євгена Сверстюка заарештували 14 січня 1972 року, а судили влітку 1973-го. Його мама Євдokia Яківна перед тим потрапила на операцію до відомого горохівського хірурга Михайла Рощини. Сюди приїхав син Євген і з вдячності за старання подарував лікарів свою книжку з есеєм «Собор у риштованні», видану в Парижі на підтримку переслідуваного радянським режимом роману Олеса Гончара. Місцевим каральним органам стало про це відомо, і лікарів категорично запропонували бути свідком звинувачення на суді в Києві. Той, як порядна людина, відмовився, за що отримав партійне стягнення і втратив посаду. Владчана Євдокія Яківна видужала і пережила навіть вік свого рятівника. А син отримав вирок у 7 років таборів суворого режиму у Пермській області і 5 років заслання в Бурятії. Про все це ми не раз згадували під час багатьох зустрічей при підготовці радійних, а особливо телевізійних програм і фільмів. Більшість сценаріїв їх увійшла до моєї книги «Українські душі». Ще й ці раз повторюю Сверстюків афоризм: «Не можна вірити в Бога, а жити так, наче його нема».

8. Чим є війна росії проти України для вас — людини, чие ранге дитинство припало на Дзунг світову? Пригадую, як горіла висока дерев'яна церква в моєму Блудові у щойно звільненому від фашистів центрі села. Після 24 лютого я з болем у серці стежу за цілодобовими повідомленнями телемарафону, тим більше, що чую й голоси колишніх колег із Волинської ОДТРК, які героїчно захищають від ворога незалежну Україну в окопах на передовій. Є, на жаль, важко поранені, але, дякувати Богові, всі живі. Якби не мій вік і не перенесені інсульти та інфаркти, уже давно записався б у ряди територіальної оборони.

9. Що загадаєте у новорічну ніч? Побажаю рідній Україні переконливої Перемоги над ненависними захарбниками. ■

Записала Катерина ЗУБЧУК.

Крила, обпалені війною

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Володимир Романюк: «Племінниця сказала: «Живіть, дядьку, тут».

Через 60 років повернувся до отчого порога, втікаючи від війни

Закінчення. Початок на с. 1
Катерина ЗУБЧУК

Про те, яким був Маріуполь, а тоді Жданов, спогад такий: — Непогане було місто й колись. Але дуже брудне. Повсюди труби заводські димили повним ходом — про екологію мало хто думав. То вже в останні десятиліття легше дихати стало.

Восени 1962-го Володимир Романюк в армію звідти ж призвали. Служив у Вірменії на кордоні з Туреччиною («ще трохи світу побачив»). А після строкової приїхав на Волинь — у свій Здомишель, бо ж додому таки тягнуло. Та, як зараз пригадує, роздивився і подумав: «Що я тут робитиму?». Одне слово, вернувся в Маріуполь. Влаштувався на роботу, бо ж уже й знайомий мав. За декілька років і женився. З першою дружиною життя не склалося — розлучилися. Вдруге створив сім'ю — доньку й сина вистрив з дружиною Ніною, яка теж була приїжджа, — родом із Сумщини. Бог онуків дав. І можна було б жити, якби не війна...

У Маріуполь вона прийшла в 2014 році. Впродовж місяця місто перебувало під контролем самопроголошеної «днр». Під час боїв у травні — червні були загиблі, чимало поранених. Пам'ятний день 13 червня, коли на міській раді займайорів синьо-жовтий прапор. Місто було звільнене від російських окупантів. Та найстрашніше ще було попереду — 24 лютого після

вторгнення росії в Україну почалися жорстокі бої за Маріуполь.

«МІСЯЦЬ МИ ЖИЛИ У ПІДВАЛІ — БЕЗ ЇЖІ, ВОДИ» — Дружина моя якраз поїхала на Сумщину — в своє село Беседівка, — розповідає Володимир Гаврилович. — У березні мала вернутися. І тут таке... Не було вже їй куди вирушати. Наша дочка Олена з чоловіком і п'ятилітньою донькою відразу виїхали до Львова, де жив і працював її старший син Данило, комп'ютерник. А я зі своїм сином Романом ще залишився в Маріуполі. Не думали ж, що така біда буде. А вона дуже скоро прийшла. Місяць ми жили у підвалі — без їжі, води. Чоловік тридцять там було. Хліба не мали — не то що якихось продуктів. Воду з батарей цідили. Виручала вієвська — запарювали й їли.

Чоловік пригадує, як останній раз пішов по хліб: — Стояв у магазині в черзі. Вже й мало переді мною людей. А тут як бабахне прямо в стіну магазину — всі попадали. Два батони тоді я ще таки купив... Все говорив синові: «Ідьмо звідси». А він на це: «Почекаємо... Може, нас таки вивольять». Але настав час, коли були страшні бої і самі наші військові сказали нам покидати місто. Наш будинок стоїть недалеко від «Азовсталі» — поряд із тим пеклом, яке там було. Син так і не рішився зриватися кудись. Я віддав йому гроші, які мав, а сам зібрався в дорогу.

«ДОВГОЮ БУЛА ДОРОГА ДО РІДНОГО ЗДОМИШЛЯ» Зараз, пригадуючи, як виїхав з Маріуполя, Володимир Романюк може порівняти це лише зі страшним сном:

— Довгою була дорога до рідного Здомишля. І непростою. Приїхали ще з таким переселенцем, як я, до Володарська (з 2016 року це Никільське, то кілометрів сорок від Маріуполя), а звідти, як почули, відправляють тільки на Ростов чи ще в

Мені вже нема куди вертатися — в Маріуполі мій будинок стоїть розбитий.

Донецьк. Одне слово, росіяни вже захаїнували. Наших військових тут не було. Подалися ми тищем в інше місце — і знайшовся чоловік, який узявся довести нас до Бердянська. То недалеко, але їхали годин чотирьох об'їзними шляхами. Постів чотирьох — п'ять було. Там, ясно, команда: «Виходіть!». Виходили. Перевіряли всіх. Молодим, то ще й роздягання треба було до пояса — татування шукали «кримінальне». А в сам Бердянськ, який теж уже зайняли росіяни, транспорт не пускали. Ми ще з одним чоловіком за містом висадилися і далі на таксі добиралися до колони автобусів, якими вивозили евакуйованих. Аж у восьмий, бо всі вже були забиті, ми якось втиснулися в автобусів. Перед Запоріжжям довго ще пішки йшли, бо транспорт тільки порожняком пустили. Там

нас зустріли волонтери. Спасибі добрим людям, нагодували, нічліг надали. Вже наступного дня відправили за бажанням — потяги йшли на Івано-Франківськ і Львів. У Львові я вже, як кажуть, полегшено зітхнув — дочка мене зустріла. Перепочив пару днів — і на Волинь поїхав. У свій Здомишель. Перш у сестри поселився. Але то не те — як — не-як, а в чужу сім'ю прийшов. А от ця хата, де я зараз мешкаю, то брата мого

Саші, який зовсім молодим від блискавки загинув. Тільки побудувався з дружиною — й сталося з ним таке лихо. Вона другу сім'ю мала. Недавно померла. Хата стояла вже пустою, і ось моя племінниця Ліда, у якої є своє житло, пустила мене сюди: «Живіть, дядьку, тут».

«ХАЗЯЮЮ ПОТИХЕНЬКУ, НА ЗИМУ ЗАКРУТОК НАРОБИВ» Приїжджала у Здомишель і дружина Володимира Гавриловича. Але щось не припало їй до душі життя в цьому селі. Все хотіла, аби вони удвох із чоловіком перебралися на її Сумщину. Мовляв, там є батьківська хата, яку можна підремонтувати й жити. З цього приводу Володимир Гаврилович говорить: — А я її все відмовляв, бо ж як на зиму кудись вибиратися? Хата ж та пустою стояла, то ремонту добро-

го потребує — як його в холод робити? Одне слово, дружина поїхала до себе, а я залишився тут сам. Із почутого, побаченого видно, що на малій батьківщині чоловік почувався своїм. Тут його добре прийняли («одягли, обули й нагодували, допомогли обжитися на новому місці»), тож про людей і своїх, здомишельських, і чужих, з якими зустрівся, наприклад, в Ратному на базарі, він відгукується з теплотою і вдячністю. Володимир Гаврилович, хоч і давно став міським жителем, не забув, як грядки засівати, обробляти. Минулого літа свої огірки виростив, квасолою. Тепер на зиму часник посадив.

— Хазяюю потихеньку, закруток наробив, — каже і показує на своє прохання припаси, виставляючи зі сховку банки з огірками, помідорами, грибами. На підході («от-от буде готова») квашена капуста, яку сам накришив.

Правда, не дуже охоче погоджується на знімок, бо то, як висловився, буде вже показуха, а він цього не любить. І тут же при нагоді розповідає, що напередодні нашої зустрічі до нього, жителя багатотраждального Маріуполя, приходив представник Червоного Хреста:

— Я не захотів з ним говорити на цю тему. Мені дуже тяжко згадувати і пережити в окупації, і те, як виїхався з того пекла. А ще як подумаю, що син залишився в Маріуполі і вже, певно, не вирветься звідти, то душа болить. Страшно, бо мобілізувати його може окупаційна влада.

І я дякую Володимир Гавриловичу за те, що погодився на розмову для нашої газети, за його відвертість. До речі, чоловік розповів так: — Мені кажуть односельці: «Тобі на батьківщині сподобається — не схочеш назад їхати». А мені вже нема куди вертатися — в Маріуполі мій будинок стоїть розбитий. Хоч, якби було де жити, то, певно, після звизволення захоїлося б туди, де, вважай, все життя минуло...

Насамкінець наша розмова перейшла до того, що в Маріуполі, певно, є й такі, хто чекав приходу росіян. — Чом нема?.. Є, — каже Володимир Романюк. — Коли ми жили у підвалі й я думав, як вибратися з міста, то дві жінки (одна родом, здається, з Хабаровська, а друга — з Владивостока) говорили: «А ми останемся здесь. Что будет, то будет... А потом в море отомоемся (в прямому переносному смислі слова. — Авт.) і будем жить. Помощь получают от русских». Ще в нашому під'їзді жив начальник податкової служби. Мав п'ятикімнатну квартиру. А як росіяни взяли Маріуполь, то, як я дізнався від дочки своєї, першим перейшов на сторону окупантів. Як і відомий в місті власник мережі аптек, який все кричав, що він — за Україну, а теж зразу перемінувся до росіян, бо головним для нього є бізнес.

Прикро таке чути, але, на жаль, це так. Є й офіційні списки людей, котрі погодилися співпрацювати з російським агресором. Сьогодні їм можна сказати лише одне: всім колаборантам після Перемоги доведеться відповідати за свою зраду. ■

Добра новина

Фото Леоніда ОЛІНИКА.

Віктор Годик (другий справа): «З такими хлопцями можна і у вогонь, і у воду».

У селі Підбереззя з'явилася своя команда вогнеборців

Щоб домівки не перетворювалися на згарища, на Горохівщині відкрили підрозділ місцевої пожежної охорони

Леонід ОЛІНИК

Пожежну машину, облаштовану депо та інструменти для порятунку тих, хто потрапив у біду, підрозділ МПО отримав завдяки співпраці органів місцевого самоврядування, бізнесу і Державної служби з надзвичайних ситуацій. Як розповів горохівський міський голова Віктор Годик, підприємець та депутат обласної ради Тарас Щерблюк зголосився надати вогнеборцям приміщення, Головне управління ДСНС в області презентувало для пожежної охорони автомобіль, отримати інше необхідне устаткування та спецодяг допомогла міжнародна організація «Говерла».

— Ми сьогодні хочемо показати, як варто налагоджувати співпрацю з бізнесом, державними органами та громадськими організаціями, щоб робити такі хороші справи, — зазначив Віктор Годик.

Місцева пожежна команда складається із трьох бійців, вони вже пройшли відповідну підготовку. Крім того, допомагати боротися з надзвичайними ситуаціями зголосилися 20 dobrovolnytsi.

За словами старости села Віктора Коритка, підберезівські вогнеборці не обмежуватимуться територією гро-

мади, а допомагатимуть і навколишнім селам.

Начальник Головного управління ДСНС України у Волинській області Володимир Грушович розповів, що нині в нашому краї створено вже 99 підрозділів місцевої пожежної охорони. За словами посадовця, такі команди мають бути сформовані у кожній громаді. — Інколи рятувальникам, щоб добратися до місця виклику, потрібно 30-40 хвилин, за цей час об'єкт, де виникла пожежа, перетворюється на згарище. Саме тому потрібно створити якнайбільше таких підрозділів, — каже

Підберезівські вогнеборці не обмежуватимуться територією громади, а допомагатимуть і навколишнім селам.

посадовець.

Під час урочистого відкриття МПО місцеві дітлахи підготували для вогнеборців листівку і побажали якнайменше роботи. Учасники заходу привітали захисників України із Днем ЗСУ, хвилюю мовчання вшанували пам'ять загиблих Героїв. ■

Горохівські пожежники вже випробували передачу машину. Кажуть, не підведе.

Пряма мова
Мая САНДУ, президент Молдови, про нашу країну:

«Україна сьогодні захищає власну свободу, але вона також захищає свободу Молдови. Ми дуже вдячні відважним українцям, але ризики залишаються. Навіть якщо завдяки Україні сьогодні немає воєнної загрози, ми стикаємося з гібридною війною. Є спроби росії дестабілізувати ситуацію в Молдові».

Вітаємо!

13 грудня, у день святого Андрія Первозваного, Господь подарував життєрадісний ювілей вродливої жінці, жительці села Ощів, вчительці української мови і літератури Ощівської гімназії Горохівської територіальної громади **Наталії Володимирівні НОВОСАД.**

Дорога наша Берегине! Ваша любов і доброта зігривають сонечком нашу родину, ваша мудрість — то зоря яскрава на всіх наших стежинах, а кожен ваш день сповнений молитвою за нас і рідну Україну.

А ще сотні учнів дорожать золотими зернами вашої науки шанувати понад усе свою родину, Батьківщину, рідну мову. Господь щедро обдарував вас талантом освітанки, чарівним голосом, хистом заримовувати у вірші найсвітліші почуття.

Сердечно вітаємо Вас із цим гарним святом. Бажаємо міцного здо-

ров'я і почуватися найщасливішою. А дарунком для Вас хай стануть ці поетичні рядки вашого власного вірша:

*Пролетіли лелеки, майнули крильми, мов снігами.
На порозі у вас п'ятдесят спинилась зима.
Крізь сніги і літа повернулись лелеки до мамі,
Бо теплішого серця у цілому світі нема.
Хай літа пролетять, скронь торкнуться зав'єю сивою,
На обличчя впаде пережитого смутку печать,
Та у наших очах ви залишитеся завжди красивою,
Як в сьогоднішній день, коли вам всього п'ятдесят.
Хай в життєвій канві — раптом що —*

Рідні.

Пульс тижня**Шматки збитого російського безпілотної обміняли на півтори тисячі пар шкарпеток для ЗСУ**

Волонтери виготовили брелоки з уламками ворожої «пташки»

Антон **КАРАСЬ**

Першу велику партію шкарпеток із Рівненського обласного центру національно-патріотичного виховання вже відправили бійцям на передову. Ще майже дві тисячі пар планують надіслати. Збір стартував іще в жовтні. Волонтери створили тисячу брелоків із фрагментами подарованого їм збитого російського БПЛА «Орлан» і роздавали їх усім, хто приносив шкарпетки. За словами директора центру Юрія Шадога, у підсумку сувенірів не вистачило, довелося виготовляти ще, але невдовзі скінчилися і вони. Втім, каже волонтер, охочих зробити свій внесок у допомогу військовим не поменшало.

120 пар шкарпеток в обласний центр національно-патріотичного виховання привезли представники управління освіти Дубна.

— Це шкарпетки власного виробництва — теплі, великі, яскраві. Дехто долучав до них солодощі, щоб передати нашим воїнам. Збирали цю допомогу всі заклади освіти. Долучалися батьки, педагоги, учні, — розповіла очільниця відомства Наталія Іваницька.

Акція триватиме до 6 грудня. Втім після її завершення шкарпетки в центрі національно-патріотичного виховання і далі прийматимуть, оскільки потреба в них упродовж найближчих місяців не зникне.

Воїн заповів розвіяти його прах над рідними луганськими полямиНа Рівненщині провели в останню дорогу полеглого захисника України **Сергія Івановича Стригу**Леонід **ОЛІЙНИК**

Сергій родом із Луганщини, він був професійним військовим. Ще на початку війни, у 2014-му, разом із другом пішов добровольцем до батальйону «Айдар». На питання, навіщо йому це, відповідав: «Якщо комбайнери і трактористи пішли захищати рідну землю, то я ніяк не можу стояти осторонь».

Сергій Стрига з позивним Батя разом із побратимами пройшов Щастя, Новосвітлівку, Металіст, Вергунку... Був поранений. Лікувався, хоча частина уламків так і залишилася в тілі. А згодом у нього виявили рак. Завдяки волонтерам та італійським медикам вдалося подолати страшну хворобу.

Після 24 лютого 2022-го знову став на захист Вітчизни. Тоді довелося вивести свою сім'ю з Луганщини. Закопавши всі документи та нагороди чоловіка, у квітні 2022-го дружина Ірина з дітьми переїхала до Здолбунова. А Сергій лишився боронити країну.

— Не жалійте нас, ми свою долю обрали, — казав боєць.

Прощання з Героєм відбулося на Рівненщині, а його прах, за заповітом, буде розвіяно над рідними луганськими полями. ■

Тільки факт

Близько 40 нових ракет щомісяця виготовляє росія. Про це розповів представник ГУР Міноборони **Вадим Скібіцький** в інтерв'ю *The New York Times*. З початку вторгнення росія змогла виробити 240 крилатих ракет Х-101 і близько 120 крилатих ракет морського базування «Калібр». ■

Життя з чистого аркушаФото з архіву **Вікторії ОСІПОВОЇ**.

Вікторія Осіпова: «Після війни все-таки створюватиму зі своєю сім'єю те, що вмію робити добре».

«Із Бахмута на Волинь нас привів Господь»

Закінчення. Початок на с. 1

Оксана **КОВАЛЕНКО**

— Спочатку ніхто з нас не вірив, що це все надовго. Як Арестович казав — «два-три тижні». Коли навколо вибухає, горить, то в таких умовах ти слухаєш всіх і все, шукаєш якісь зачіпки, щоб заспокоїтися. Ми довго терпіли, спускалися в укриття. Підвали там в основному наполовину у воді. Нема вентиляції. Без світла, нормального повітря. Дуже було холодно. (То зараз буржуйки передають...) Пригадую момент, коли ти чуєш, що летить ракета, — розумієш, що треба втікати в укриття, але або завмираєш, або починаєш бігати з кімнати в кімнату, вилітаєш, як дурне. Яка там валізка!.. Виміряти й описати страх, як і горе, неможливо! З Бахмута ми виїхали 14 березня. Насправді й не знали, куди їдемо, — на Волинь нас привів Господь. У нас тут зовсім нікого нема! Дякую Богу, що ми тут!

Вікторія Осіпова на цих словах зупиняється й виймає із сумочки невеличку іконку Божої Матері. Розказує, що придбала її приблизно в 2014 році: дуже заворожив її лик Богородиці-Життєдайниці. З того часу носить її при собі. Жінка з хвилюванням пояснює, яке відкриття зробила уже тут, на Волині:

— Одного разу знову взяла цю іконку до рук і чомусь стала перечитувати молитву на зворотному боці. А там — про волинську землю! Ось тут є місце, де згадуються князі Острозькі і сказано: «...яка укріпила землю Волинську в Православ'ї». Хіба це не неймовірно?! Я жодного разу не була на Заході України. Жодного. Були в Дніпрі, Києві, Харкові і за кордоном... Тут не була, а згадку про волинську землю носила з собою стільки років...

«У ШОЦІ, ЩО ЯКЕСЬ, ВИБАЧТЕ, ПАДЛО ПРИЙШЛО Й КАЖЕ: «ТЕПЕР ЦЕ БУДЕ НАШЕ»

— Як нам у Луцьку? Дуже гарне місто, найбільше полюбила вулицю Лесі Українки, тут наче серце Лучеська. Це місце про свободу... Не помітила ніяких відмінностей між людьми: що в нашому Бахмуті добрі, чуйні й порядні люди, що тут. Правда, спочатку дуже важко сприймала сирени. У нас із заводу був інший звук. Тут він правильний, але дуже б'є по психіці. Під час однієї з сирен в мене просто відмовили ноги. Вимкнулися ніби. Завдяки психотерапевту і неврологу ввімкнулися...

Буває, іноді відчуваєш трішки нерозуміння. Декілька днів тому передали думку знайомих, що от «ви скиглилі, бо ви постійно скаржитесь на минуле, і настрий у вас поганий». Це мене вразило. Я не є

людиною, яка бідкається й скаржиться, але знаю, як це — втрачати. Важко, коли тебе виривають з твого дому, з твого середовища. Позбавляють тебе твоєї справи, твого бізнесу. Наприклад, я не працювала перукарем «десь». Я мала невеличкий салон. 23 лютого мій чоловік саме завершив ремонт нового приміщення. Усе робив своїми руками. Воно було пречудове: світле, в дзеркалах. Ми вклали туди купу грошей. Однак мої руки не змогли там попрацювати навіть дня... Ми мали дві кав'ярні (одна дуже маленька), а друга більша, чоловік зробив її з морського контейнера — на Набережній. У нас не було такого періоду в житті, коли ми могли розслабитися. Починали з нуля, хапалися за все, вкладали зароблене в справу. А тепер нам нікуди повертатися. Як із цим? Просто забути й щасливо усміхатися? Стараємося за те не триматися. Аби були здорові — ми ще щось зробимо. Найбільш боляче, що ніхто не поверне нам час, який ми обоє віддавали справі, а могли провести з нашою дитиною, яка постійно була сама. А синові вже 12 років.

Також не можу спокійно сприймати запитання, чи правда, що всі східняки проросійські? Мене завжди виводить із рівноваги, коли нас починають ділити. Так було, на жаль, завжди. Мій дід родом з Тернопільщини. Але родина була велика, роз'їхалася. Шкода, але не підтримували зв'язків... Або траплялося таке зауваження: «Можливо, наше місто вас прийме». Не тільки ваше, а й моє. Бо Україна — моя. І я в себе вдома, в своїй Україні. Я можу сказати, що я патріотка свого народу, своєї землі. При тому не згодна з певними діями у Верховній Раді, з тими законами, які приймають. Але я — за кожного українця! І в шоці від того, що якесь, вибачте, падло прийшло й каже: «А тепер це буде наше».

Як і вдома, в Луцьку працюю перукаркою. Я не звичайна перукарка — а колорист і трихолог. Займаюся проблемами шкіри голови. Допомогаю людям чим можу. Постійно навчаюся, дізнаюся нове. І мені це подобається. Подобається знаходити якийсь висновок, який працює. Перукарство — це ж не просто підстригти. Добре, коли ти робиш людей хоч трішки щасливими. Я можу і вмію подарувати класну емоцію, вислухати, порадити, якщо запитують. Коли закінчиться війна, я все-таки створюватиму зі своєю сім'єю те, що вмію робити добре.

Плани на «після війни»? В цих умовах я нічого не планую. На завтра є, на два-три дні вперед максимум. Бо є така гадська сила, яка може зруйнувати все в один момент. А ще не треба багато на що сподіватися. Важливо жити сьогодні, в цей момент, дорожити близькими і рідними. Цінуйте й любіть усе, що маєте! Тепер стараюся робити те, що дуже хочеться, сьогодні й зараз. Тільки Господь знає, скільки нам відлено і де ми будемо... ■

РЕКЛАМА

ПП БУРМАКА Н.П.
17, 24 грудня
Працюємо за попереднім записом. **ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ**
лікування -анонімне www.nadiya.com.ua
м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58
Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28 ліц. АД №539362 МОЗУ від 22.04.10

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ 050 994 9907**КОНЦЕНТРАТИ ТА ПРЕМІКСИ ТМ «ПУРІНА»****«Більше корму — більше ваги!»**Фірма реалізує **КОМБІКОРМ ТМ «Пуріна»** для всіх видів тварин та птиці:

— концентрати, премікси (ДБМВ старт, гроуер, фініш);

— також та премікси для курей несучок.

Також є у наявності: засоби для дезінфекції приміщень; трутка для мишей, щурів, тарганів; лампи, годівниці, поїлки; сухе молоко, жом; живі товари (бройлер добовий);

корм для котів і собак та засоби догляду за ними.

Пропонуємо продукти харчування: цукор, борошно, олія, крупы, макаронні вироби.Тел.: **067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила); 067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія); 067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).**

21 грудня минає 10 скоротних років, як раптова передчасна смерть у розквіті літ, повних енергії, життєвих сил, задумів, надій і сподівань, зупинила добре і неспокійне серце дорогого сина, брата, племінника, товариша, світлої, чуйної людини **Сергія Миколайовича РЕВЕНКА.**

Сергій Миколайович користувався заслуженим авторитетом у колег-лікарів. Вдячність пацієнтів безмежна... Він був людиною оригінального мислення, генератором нестандартних ідей та інтелектуального пошуку. Гіркий біль втрати і скорботи не покидає наші серця і сьогодні. Не вистачає слів, щоб пе-

редати смутку, який чорним крилом торкнувся наших сердець.

Всевишній так мало вділив тобі віку. Не стало найдорожчої людини, котра своєю любов'ю і теплом зігрівала нас у житті, підтримувала і допомагала.

Спливає час, але поки ми живі, ти завжди з нами і світла пам'ять про тебе житиме в наших серцях. Хай Господь охороняє твій спокій і дарує вічне життя в Царстві Небесному.

Хто знав Сергія Миколайовича — згадайте, хто пам'ятає — пом'яніть добрим словом і щирою молитвою.

З глибоким сумом і скорботою батьки, брат, племінники, друзі.

■ **Артфронт**

Фото Євгенія КАРП'ЯК.

Народний аматорський колектив профспілок України «Освітнянка» має своє самобутнє обличчя.

«Заспівували у Горохові і не повторювались із жодною піснею аж до Канева, а це – 600 кілометрів»

Народний аматорський колектив профспілок України «Освітнянка» зустрів своє 70-річчя. На честь цієї знакової дати міг би заспівати на всю Горохівщину, Волинь, Україну, якби не війна.

– Не час. Сумними виходять навіть життєрадісні пісні, коли на фронті щодня гинуть українські захисники й захисниці, ворог розстрілює ракетами українців, нищить наші міста і села. От коли наші воїни здобудуть Перемогу – на її честь ми заспіваємо свою найгарнішу пісню, – каже берегиня співочого колективу, голова об'єднаної профспілки працівників освіти і науки Городищенської сільської, Горохівської міської і Мар'янівської селищної територіальних громад Євгенія Карп'як

вейків співає. А як у мирні дні ми їздили на конкурси, концерти, фестивалі, то починали спів, щойно рушав автобус. Могли до Луцька, Канева (це майже 600 кілометрів) й до Польщі не втихати й не повторити жодну пісню, «Без хору ми себе не уявляємо. І нашу Горохівщину теж», «На сцені перед публікою почувалося так любо й упевнено, як перед учнями у класі – ці та багато інших чудових фраз невимушено переповідають любов до мистецтва талановитих освітян. Змінюються покоління, а колектив багатіє традиціями, розширює репертуар та не забуває своєї славної історії. Щоправда, на початку 1980-х років, було, стихнуло з певних причин, та зовсім ненадовго.

У 1987 році з ініціативи й «благо-

естро (так його називають) обирає найкращі. Улюблені – то твори горохівчанина Степана Кривенького, Миколи Буковського, Петра Старушика, Тамари Мазурок, Ігоря Каська, Володимира Онищука та багатьох інших композиторів і, звісно, українські народні. Частинку своєї творчої душі й таланту в них вкладає їх аранжувальник, нинішній начальник відділу культури Горохівської міської ради Олександр Шепшелей.

Наприкінці 1980-х років «Освітнянка» зазвучала по-новому під супровід оркестрової групи, керівником якої став Ігор Касько. А ось запальні танці, постановку яких нині робить балетмейстер Василь Юрчук, завжди були «родзинкою» виступів горохівських освітян.

Євгенія Карп'як вдячно береже у своїх книгах усі імена колег-соловейків. На жаль, багато з них уже відійшли у засвіти... Сьогодні «Освітнянка» є завдяки їй, Горохівському міському голові Вікторові Годіку, начальниці відділу освіти Софії Пилип'юк, депутатів Волинської обласної ради Тарасові Щерблюку, всім меценатам і кожному учасникові колективу.

До слова, найстаршому з них, Миколі Хомичу Маєвському, цього року у червні виповнилося 70 літ. А на святковій репетиції на честь ювілею «Освітнянка» заспівала «Многі літа», вітаючи з іменами вчительку історії Горохівського ліцею №1 імені Івана Франка Ірину Слюсарчук.

За словами Євгенії Карп'як, записані названі вище колядки можна буде почути вже напередодні Різдва Христового, яке цього року святкуватимемо 25 грудня.

З ювілеєм, чарівна «Освітнянка»! ■

«А найгарнішу пісню наша «Освітнянка» заспіває на честь Перемоги над росією.»

словення» освітянки-легенди Горохівщини, колишньої завідувачки районного відділу освіти Тамари Середи хор відродився і донині є окрасою Горохівщини і Волині. Скільки з того часу отримав високих нагород, дав концертів – не порахувати.

«А найгарнішу пісню наша «Освітнянка» заспіває на честь Перемоги над росією», – каже пані Євгенія.

«МАЄМО УСПІХ, БО КОЖЕН ІЗ КОЛЕКТИВУ ВКЛАДАЄ В НЬОГО ДУШУ»

Цьогоріч виповнюється 40 років, як керівником хору став Володимир Онищук. Пісні для свого дітища Ма-

■ **Увага, вікторина!**

Нею можна і накритися, і муху вбити, ще й висушити взуття...

Сподіваюсь, ви все зробите, щоб тримати цю «пані» в руках і у 2023 році. Принаймні ми докладаємо максимум зусиль, аби попри масовий блекаут наші завдання не давали спокую вашому головному комп'ютеру – мізкам – і вони потужно працювали над їх розв'язанням навіть без будь-якого світла

Грицько ГАРБУЗ

І хоч відповідь на запитання ми майже оголосили у вступі, але, за правилами, маємо його спочатку повторити.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-31»

У всесвітньо відомому творі про одну з найбажаніших столиць світу, котрий має назву однієї з найвідоміших пам'яток цього міста, головний герой у парку на холодному світанку зустрічає чоловіка, який спить на лавці. Сьогодні в гранатобузі ми заховаємо предмет, яким накритися той сплячий пан. Головному герою він нагадував метелика, який от-от полетить, аби світ багато чого дізнався. Класично цей предмет асоціюється з білим і чорним, хоча зараз майже тотально яскравий. Підозрюю, що більшість із вас, наші дорогі учасники вікторини, тримали його і сьогодні в руках.

Що знаходиться у гранатобузі?

А тепер зачитуємо уривок із роману «Тріумфальна арка» геніального Еріха Марії Ремарка (1898–1988): «Равік подивився на сонного. Від його подиху газета здіймалася й опускалась, наче то був не аркуш брудного паперу, а щось живе, якийсь метелик, що зараз пурхне вгору й рознесе по світі останні вісті».

Слово-відповідь «Газета» ми отримали від 11 наших учасників. Але, за правилами, переможців має бути лише двоє. Тому знову вдалися до жеребкування. І завдяки паралімпійському чемпіону-2004 з футболу Андрієві Розтоці, який обрав 2 цифри з 11, переможцями туру стали: **Світлана Хрус із міста Житомира і Юрій Харченко з Ковеля на Волині.** Від їхнього імені ми перекажемо по 100 гривень для наших доблесних ЗСУ. Переможцям туру – респект, а нам час шукати нових інтелектуальних волонтерів.

«Ваша передплата «Цікавої газети на вихідні», «Волині-нові» і місячника «Так ніхто не кохав» – це інформаційні снаряди у війні проти кровопивці путіна і його лакея лукашенка!!!»

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-33»

Предмет, який ми сьогодні заховаємо, використовується у популярному зимовому виді спорту і в приказці про одяг на нашому тілі, також у прислів'ях про москалів і один небезпечний предмет, асоціюється із часом і Н2О, розпізнати його можна, якщо поєднати місії відомої черепахи і одного з апостолів, а ще – коли дивитися на працю одного персонажа, який хотів бути безсмертним...

Що за предмет захований у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 23 грудня (включно) на електронну адресу tsikava.gazeta@gmail.com або у вигляді sms-повідомлення на номер 0672829775, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у жеребкуванні при розіграші призових волонтерських 200 гривень (100 – від газети «Волинь» і 100 – від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, ніж одна. Ці кошти ми перекажемо на допомогу українській армії, зазначивши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Ваша передплата «Цікавої газети на вихідні», «Волині-нові» і місячника «Так ніхто не кохав» – це інформаційні снаряди у війні проти кровопивці путіна і його лакея лукашенка!!!

■ **Леся ВЛАШИНЕЦЬ**

«БЕЗ ХОРУ МИ СЕБЕ НЕ УЯВЛЯМО»

Але талановита «Освітнянка», в якій співають, танцюють, грають на народних інструментах більше 40 вчителів колишнього Горохівського району, вшанувала свій ювілей із притаманною їй інтелігентністю: на репетиції, яку приурочили ювілею, колектив записав чотири чудові колядки: «На Різдво Христове», «Горличка», «Дзвони дзвонять перед Різдвом» і авторську «Молитву» композиторки-горохівчанки Світлани Бояркевич. Як мовиться, зробили добру справу Богові і людям.

«Наша «Освітнянка» гарніше за соло-

РЕКЛАМА

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка.

Тел.: 0991813332,
0976492371.

Блоки від виробника СІНОВИЙ БЛОК

з дном – 20x20x40	без дна – 20x20x40
	
ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40 20x12x40	
ОПАЛУБНИЙ БЛОК 20x30x40; 20x20x40	
066 897-96-96 067 116-11-44	

ВСЕ ДЛЯ ОПАЛЕННЯ!

Монтаж та обслуговування.

Тел.:
0663077303,
0961126064.

Найму доглядальницю

з проживанням у селі Луцького р-ну для лежачої жінки після інсульту. У будинку всі зручності. З/П 300грн/доба. Усі подробиці за тел. 0684091398 (Юра).

■ Редакційний щоденник**«А якщо війна триватиме 5 років? То вже і не женитися?..»**

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього часу заслужений журналіст України Катерина ЗУБЧУК

...ДЗВІНКОМ САМОТНОГО ЧОЛОВІКА

Того дня у визначений час мені випало бути черговою по редакції нашої газети (запроваджувалась така форма спілкування з читачами «Волині» з тим, аби почути їхні запитання, пропозиції, зауваження). Серед інших особливо вразив дзвінок мешканця Рівненщини, як він представився, що й став приводом для сьогоднішньої розмови. Чоловік звернувся до мене як до ведучої сторінки «Любить! Не любить» із запитанням: «А як мені подати оголошення в рубрику «Так хочеться бути в парі»? Раніше в такій ситуації я б порадила написати листа й надіслати. Цього разу довелося сказати, що в час війни тематична сторінка не виходить, тож і рубрики, куди зверталися одинокі люди, шукаючи пару, нема. Після цих слів настала невелика пауза, потім прозвучало ось таке запитання: «А якщо війна триватиме 5 років? То вже і не женитися?..» Мовляв, життя триває – люди знайомляться, закохуються, одружуються.

І тут нічого не заперечиш. Війна, навіпаки, навчила більше цінувати життя в усіх його проявах, дорожити тим, що є, по-новому оцінити сказане французьким письменником Антуаном де Сент-Екзюпері вустах свого героя, що єдина справжня розкіш – це людське спілкування. Ми стали, може, навіть більш сентиментальними – частіше говоримо близькій людині про те, наскільки вона нам дорога, обнімаємо, цілуємо її. Турбуємось і пробачаємо, не ховаючи в душі ані краплі образи, й не носимо «камінь за душею».

Пишу ці рядки з думкою, зверненою до читачів: «А ви вже сказали рідній людині: «Я тебе люблю»? Якщо ні, то зробіть це зараз, пам'ятаючи, що кожна прожита мить – неповторна. Не кажу, що треба жити сьогоднішнім днем, – думка про завтра мусить бути, незалежно від того, скільки тобі літ. І в час війни з її тривогами й невизначеністю, хоч і тимчасовою. Ось тільки, мабуть, таки треба прислухатися до того, що говорять психологи. А вони радять відкривати для себе істинне відчуття любові, розуміти, що все у світі для чогось є, що головне – цінувати життя тут і зараз.

Фото із сайту armyinform.com.ua.

І розкажуть колись своїм онукам, що любов сильніша за смерть!

...ЩО ШЛЮБІВ ЗАРЕЄСТРОВАНО БІЛЬШЕ, НІЖ ТОРІК

Здавалось би, у війну мало б значно скоротитися число одружень. Бо нібито не до створення сім'ї, коли така нестабільність. Тільки ж тим часом маємо іншу статистику. Начальник державного відділу реєстрації актів цивільного стану у місті Луцьку Тамара Калинович, до якої звер-

«Пишу ці рядки з думкою, зверненою до читачів: «А ви вже сказали рідній людині: «Я тебе люблю»? Якщо ні, то зробіть це зараз, пам'ятаючи, що кожна прожита мить – неповторна.»

нулася за інформацією, розповіла, що за одинадцять місяців цього року в обласному центрі одружилася 1651 пара. А це навіть більше, ніж торік. І серед молодят – чимало тих, хто зараз воює. Згідно із Постановою Кабінету Міністрів України в умовах воєнного стану шлюб можна укласти в день подання заяви. Держава розробила окремий механізм реєстрації створення сім'ї для військовослужбовців, які не мають можливості бути присутніми на урочистості. В такому випадку вони подають відповідну заяву безпосередньо своєму командирі. Вона і є підтвердженням факту надання згоди нареченим на реєстрацію шлюбу.

Можна простежити таку тенденцію: чимало пар уже жили як сім'я, дітей ро-

стили. А шлюб усе відкладали на потім. Війна, виходить, прискорила цю подію. Тамара Калинович розповіла, зокрема, про лучан Руслана й Марію, які одружилися в жовтні. Чоловік був мобілізований на початку повномасштабного вторгнення росії в Україну. Воював. Сім місяців не бачив свою кохану. І ось через поранення він повернувся додому на реабілітацію й попросив обраницю узаконити стосунки. Руслан, за словами посадовиці, у розмові з нею після церемонії весь час повторював: «Ця жінка заслуговує на кохання». За усмішкою приховував слези. А ще кажуть, що чоловіки не плачуть. Плачуть! Від розчулення. Було у Луцьку й дистанційне одруження (і не одне), коли наречений, який перебував на передовій, вийшов на зв'язок із нареченою по відео.

А щодо того, чому війна прискорює узаконення стосунків, то свою роль відіграє те, що люди реально дивляться на ситуацію. Є випадки, коли жінка в цивільному шлюбі була в статусі матері-одиначки й це її влаштувало. А коли чоловік на передовій – як мовиться, дивиться смерті в очі, то подружжя офіційно реєструє шлюб насамперед заради дитини.

Якщо вже про одруження у війну говорити, то нещодавно Генштаб показав у фейсбуці зворушливу історію. Закохані одружилися прямо на лінії фронту. І навіть влаштували романтичну фотосесію. Для цього наречена проїхала на передову 700 кілометрів! Начальник штабу спитав її, навіщо долала такий шлях. Відповідь була така: «Я жаляю тебе, що він не береже себе, але тепер пам'ятатиме, що вдома на нього чекає дружина». Буде колись що розповісти синові, доньці...

...ЩО ПОВЕЛО МОЇХ БАТЬКІВ У ВІЙНУ ДО ВІНЦЯ

На цікавий факт із життя Симона Петлюри і його дружини Ольги Більської натрапила, читаючи нарис Станіслава Стемпеня, що увійшов у книжку «Країна жіночого роду» (упорядник Вахтанг Кіпіані). Він якраз до теми, про яку йдеться. Подружжя познайомилося 1908 року в Києві, де Ольга влаштувалася на роботу в приватній гімназії. Зав'язалися стосунки. У 1911 році в них народилася донька Лариса (Леся). Так склалися життєві обставини, що жінка з дитиною жила то в Прилуках у матері, то в Москві, де доньку й хрестили. «А коли почалася Перша світова війна, постала загроза мобілізації й відправки на фронт. Симон вирішив вступити до благодійної організації, яка працювала на підтримку вояків, члени котрої привіювалися до солдатів. Його направили на північно-західний фронт, у Мінськ. І тоді через побоювання, що в разі його загибелі Ольга залишиться з дитиною без будь-якого матеріального забезпечення, вони вирішили узаконити шлюб і повинчалися в православної церкви, адже завдяки цьому Ольга, якщо й стане вдовою солдата, матиме право на державний захист».

Думаю, якби у мене була статистика щодо такого узаконення шлюбів у роки Першої світової війни, то, певно, вона б підтвердила, що й тоді люблячі пари офіційно одружувалися і з таких мотивів.

А ось для того, щоб проілюструвати, що часто вело наречених до вінця у Другу світову війну, то мені й не треба десь далеко шукати приклади. Варто згадати історію своїх батьків, які одружилися зовсім молодими (мамі йшов дев'ятнадцятий, татові – вісімнадцятий рік). Їхнє весілля було 2 лютого 1942-го. І подію цю прискорило те, що так можна було порятуватися від вивезення на примусові роботи в Німеччину.

Спеціально плаття не шили – не до того було, як розповідала мама, – одягла, що мала. А от сачок (піджак) був позичений. Кіними поїхали на таїнство вінчання у церкву сусіднього села Пожарки, парафіянами якої були. До речі, з роками мама освоїла кравецьку справу й шила сама не тільки якийсь легкий одяг, а й костюми, все життя пам'ятаючи той позичений сачок...

Батьки знали одне одного з дитинства. Хоч і жили на хуторях, котрі розташовувалися в різних кутках і на доволі далекій відстані від нашого села Переспа, що на Рожищенщині, та ходили в одну школу – ясно, що на той час вона була польська. Бачилися на вечерницях. А ще їх звів самодіяльний драматичний театр. У виставі «Назар Стодоля» за п'єсою Тараса Шевченка грали закоханих головних героїв – Назара й Галю. Веду до відомої істини, що шлюби укладаються на Небесах. І хоч страх «каторжних робіт у тій проклятій Німеччині» прискорив весілля батьків – доля їх поєднала не випадково. В любові народилися ми – їхні син і три дочки, які через роки, вже маючи свої сім'ї, вітали їх із золотим весіллям. Більше двох десятиків літ минуло, як наші мама й тато на Небесах. Ми пам'ятаємо їх, молимося за них із вдячністю за подароване життя. ■

ОГОЛОШЕННЯ

Повідомлення про оприлюднення проекту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку

1. Повна назва документа державного планування.
Детальний план території житлової забудови в смт Колки Луцького району Волинської області
2. Орган, що прийматиме рішення про затвердження документа державного планування
Колківська селищна рада Луцького району Волинської області.
3. Передбачувана процедура громадського обговорення, у тому числі:

3.1. Дата подання заяви про визначення обсягу стратегічної екологічної оцінки і оприлюднення її шляхом розміщення на офіційному веб-сайті **24 жовтня 2022 року**.

3.2. Дата подання проекту ДДП, звіту про SEO та повідомлення про оприлюднення проекту документа державного планування та звіту про стратегічну екологічну оцінку на офіційному веб-сайті **07 грудня 2022 року на сайті <https://kolkyrada.gov.ua/>**

3.3. Способи участі громадськості (надання письмових зауважень і пропозицій, громадські слухання тощо) **надання письмових зауважень та громадські слухання до 07 січня 2023 року**.

3.4. Дата, час і місце проведення запланованих громадських слухань (у разі проведення) **09 січня 2023 року об 11-й годині за адресою: смт Колки, вул. Грушевського, буд. 42**.

3.5. Орган, від якого можна отримати інформацію та адресу, за якою можна ознайомитися з проектом документа державного планування, звітом про стратегічну екологічну оцінку та екологічною інформацією, у тому числі пов'язану зі здоров'ям населення, що стосується документа державного планування: **Колківська селищна рада, 44661, Волинська обл., Луцький р-н, смт Колки, вул. Грушевського, буд. 42, тел.: 03376-32942**.

3.6. Орган, до якого подаються зауваження і пропозиції, його

пошту та електронну адресу та строки подання зауважень і пропозицій: **Колківська селищна рада, 44661, Волинська обл., Луцький р-н, смт Колки, вул. Грушевського, буд. 42, тел.: 03376-32942**

e-mail: kolky.sr@gmail.com

Зауваження прийматимуться до 07 січня 2023 року

3.7. Орган, від якого можна отримати інформацію та адресу, за якою можна ознайомитися з проектом документа державного планування: Колківська селищна рада, 44661, Волинська обл., Луцький р-н, смт Колки, вул. Грушевського, буд. 42, тел.: 03376-32942.

3.8. Орган, до якого подаються зауваження і пропозиції, його поштова та електронна адреси та строки подання зауважень і пропозицій: **Колківська селищна рада, 44661, Волинська обл., Луцький р-н, смт Колки, вул. Грушевського, буд. 42, тел.: 03376-32942**
e-mail: kolky.sr@gmail.com

Зауваження прийматимуться до 07 січня 2023 року

3.9. Місцезнаходження наявної екологічної інформації, у тому числі пов'язаної зі здоров'ям населення, що стосується документа державного планування
наявна екологічна інформація - Управління екології та природних ресурсів Волинської обласної державної адміністрації за адресою: 43027, м. Луцьк, Київський майдан, 9, каб. 823; телефон: (0332) 74-01-32;
наявна інформація, пов'язана зі здоров'ям населення - Управління охорони здоров'я Волинської обласної державної адміністрації за адресою: м. Луцьк, вул. Степана Бандери, 5; телефон: (0332) 24-35-59

4. **Необхідність проведення транскордонних консультацій щодо проекту ДДП - відсутні**

Вітаємо!

17 грудня зустріне 70-річний ювілей житель села Довгів Луцького району

Василь Федорович МАНДРОЩУК.

*Проходить час, роки минають,
Іх не спинить, не наздогнать.*

*Душа, здається, ще співає,
А за плечима – 70.*

*Роки, мов птахи, у вирій відлітають,
А спогади мережать далі голубі.*

*Хай вашу стежку квіти застеляють,
Ви залишайтеся бадьорі й молоді.*

*Хай вам здоров'я тільки додається,
А віднімаються невдачі та біда.*

*Хай множитьесь добро і водограєм
ллється*

І щастя ділиться на многії і благії літа.

**З любов'ю та повагою
дружина Валентина, дочка**

Богдана та уся родина.

■ **Оле, але, але, але!**

Танцювали, танцювали, поки не сіли – і заплакали

Сльози мегазірок – спочатку бразильця Неймара, а наступного дня – і португальця Кріштіану Роналду – бачив увесь світ. Їхній найзаповітніший мрії – стати чемпіоном світу з футболу – швидше всього, так і не вдасться вже здійснити. А ось третя суперзірка – аргентинець Ліонель Мессі – має шанс реалізувати її ще тут – у Катарі

Хтось із цієї четвірки стане тріумфатором, а хтось здобуде лише «дерев'яну» медаль.

Петро ПАС

Чемпіонат світу-2022 з футболу. Результати матчів 1/4:

Хорватія – Бразилія – 1:1 (0:1 – Неймар, 105+1 хв.; 1:1 – Петкович, 117), у серії пенальті – 4:2.

«Я психологічно знищений. Ця поразка, безумовно, вразила мене найбільше, змусила стояти нерухомо протягом 10 хвилин. А невдовзі після цього я впау у сльозах. На жаль, це буде боляче ще довгий час... Ми боролися до кінця, і я пишаюся своїми товаришами по збірній. Наша команда заслужила на перемогу, Бразилія її заслужила. Але це не було волею Божою! Дякую всім за підтримку... Двері до збірної я не зачиняю, але і не стверджую на 100%, що залишусь», – написав після програного чвертьфіналу 30-річний Неймар у своєму інстаграмі.

«Ми повинні забути про цей матч якнайшвидше, хоча перемогли, мабуть, найкращу команду на турнірі», – скромно скаже півзахисник збірної Хорватії Іван Перішич і застерігає своїх партнерів по команді, щоб не витрачали багато енергії на святкування, а зосередилися на новому супернику. Хоча як тут не святкувати, якщо «клітчасті» сенсаційно відправили додому сам «суперкарнавал»!

«**–Тепер незабитий пенальті мучитиме мене все життя, яке залишилося прожити, – сумно скаже уболівальникам 29-річний Гаррі Кейн.**»

Нідерланди – Аргентина – 2:2 (0:1 – Моліна, 35 хв.; 0:2 – Мессі, 73 хв., з пенальті; 1:2 – Вегхорст, 83; 2:2 – Вегхорст, 90 +11), у серії пенальті – 3:4.

Коментар наставника збірної Аргентини Ліонеля Скалоні був лаконічний: «Сьогодні Мессі показав, що він найкращий гравець усіх часів, хоч ми і не повинні були вводити матч до серії пенальті». До речі, забивши гол у ворота Нідерландів, Ліонель Мессі довів свою кількість забитих голів на чемпіонатах світу до 10.

Перегравши в серії одинадцятиметрових «летючих голландців», аргентинці встановили рекорд Мундіалей, адже відсвяткували 5 перемог у 6 пенальтних дуелях.

Марокко – Португалія – 1:0 (1:0 – Ен-Несірі, 42).

«Виграти Чемпіонат світу з Португалією було моєю найбільшою та найамбітіознішою мрією. Я боровся за неї на 5 чемпіонатах сві-

ту та віддавав усі сили у цих матчах, ніколи не здавався... На жаль, мрії настав кінець. Дякую, Португаліє, дякую, Катарі! Мрія була прекрасною доти, доки вона тривала», – не приховував сліз після програного чвертьфіналу марокканцем 37-річний Кріштіану Роналду, який, не виключено, завершить кар'єру в збірній Португалії, в складі якої забив 118 голів (8 із них – на Мундіалях).

А команда Марокко тим часом танцює і співає: вона переписала історію, адже стала першою за час проведення чемпіонатів світу представником Африки, якому вдалося дістатися 1/2 фіналу. Причому, за 5 матчів турніру ця команда пропустила лише один (!) гол від... Канади.

Англія – Франція – 1:2 (0:1 – Тчуамені, 17 хв.; 1:1 – Кейн, 54, з пенальті; 1:2 – Жиру, 78). На 84-й хвилині Кейн не реалізував пенальті.

Гаррі Кейн думав, що зможе двічі увійти в одну і ту саму річку та стане рекордсменом збірної Англії за кількістю забитих голів. Не вийшло. Забивши перший «пенальті» англійцям – і зрівнявшись за цим показником із рекордсменом Вейном Руні – в обох по 53 голи, Кейн під час пробиття другого одинадцятиметрового ударив по горобцях і взявся за голову. Справді, якесь прокляття: Англія не виграє великих турнірів уже 56 років. Востаннє (і вперше!) британці тріумфували на Мундіалі далекого вже 1966-го.

«Я – капітан команди. І не забив вирішальний пенальті. беру відповідальність за результат на себе. Я був упевнений у своїх силах. Тепер незабитий пенальті мучитиме мене все життя, яке залишилося прожити», – сумно скаже уболівальникам 29-річний Гаррі Кейн.

«Ми втримали перевагу в рахунок завдяки своєму серцю та своїй мужності», – радіє тим часом головний тренер збірної Франції Дідьє Дешам. Справді, на вулиці досі діючих чемпіонів світу – свято, і хочуть вони його продовжити й після матчу із Марокко, яке заповажали, але знають, як здолати. Що ж, побачимо вже 14 грудня, чи вдасться їм у півфіналі стрінути «арабських скакунів».

У півфіналі ЧС-2022 зустрічаються:

13 грудня, 21:00

Аргентина – Хорватія

14 грудня, 21:00

Франція – Марокко

Матч за третє місце заплановано на 17 грудня о 17:00, а фінал відбудеться 18 грудня о 17:00.

Дивіться всі голи ЧС-2022 на сайті volyn.com.ua. ■

■ **Нехай смакує!**

У будь-якій ситуації виручить тушкованка

Проблеми з відсутністю електро- та водопостачання навчили нас мати вдома стратегічний запас про всяк випадок. Одним із кращих варіантів такого запасу є консерви – м'ясні, рибні, овочеві. Та якщо сезон овочевих закруток уже минув, то зробити тушкованку ніколи не пізно. Її можна додавати до інших страв, намащувати на хліб або ж просто їсти з банки

М'ЯСНА

Інгредієнти: 1 кг м'якоти свинини, 0,5 кг сала, 1 ст. л. солі, лаврове листя, духмяний перець.

Приготування. Промийте м'ясо, обсушіть паперовими рушниками. Зріжте шкурки та плівки, покрийте на шматки завширшки 4–5 см. Складіть у миску, посоліть, поперчіть, ретельно вимішайте, накрийте і залиште на 1 годину для маринування. Тим часом помийте та простерилізуйте слоїки. В кожну банку покладіть лавровий листок і 2–3 горошини запашного перцю, нещільно заповніть м'ясом, не докладаючи 3 см до верху. В духовку знизу поставте деко з водою, а на решітку помістіть банки, накривши їх металевими кришками без гумових ущільнювачів. Увімкніть духовку на 250 градусів, а коли прогріється, зменшіть температуру до 150 і тушуйте 3 години. На сковорідці на слабкому вогні витопіть смалець із дрібно нарізаного сала. Дістаньте слоїки, залийте жиром, вставте гумові ущільнювачі в кришки і закатайте. Закутайте до охолодження.

ГРЕЧАНА КАША ЗІ СВИНИНОЮ

Інгредієнти: 1,5 кг м'яса, 600 г гречаної крупи, 100 мл олії, 2 цибулини, 1 морквина, 2 ч. л. оцту (9%), 2–2,5 ст. л. солі, перець, спеції – до смаку.

Приготування. Свинину нарізати на середні шматки. Крупу промити кілька разів водою. Почистити цибулю та моркву. Цибулю пократити кубиками, моркву натерти на великій тертці. Просмажити в олії овочі до м'якості протягом 8–10 хвилин. До м'яса додайте крупу, овочі та спеції, а також оцет. Ретельно все перемішайте, розкладіть у попередньо простерилізовані банки, наповнюючи їх на 2–3 пальці вище від середини слоїка. Залийте водою кімнатної температури, не доходячи до верху на 2–3 см. Накрийте кришками і поставте в широкую каструлю, застелену рушником і заповнену теплою водою так, щоб вона доходила до плічок банок. Доведіть до кипіння, потім зменшіть вогонь, накрийте каструлю кришкою

і готуйте 5 годин. Потому закатайте слоїки, укутайте і залиште охолоджуватися. Таку тушкованку зазвичай зберігають протягом кількох місяців за температури 10–12 градусів вище нуля. Вживати її можна у будь-якому вигляді.

«СТУДЕНТСЬКА» З РИСОМ

Інгредієнти: 800 г рису, 1 кг курячого філе, 4 цибулини, 150 г рослинної олії, 2 ст. л. солі, чорний перець за смаком, 3 лаврові листки, 300 мл води, 50 мл оцту (9%), 1 ч. л. хмелі-сушеної.

Приготування. Рис промиваємо і відварюємо з додаванням солі. Але не переваріть: зернинки повинні зберігати твердість. Відкидаємо на друшляк і даємо рідині стекти. Курятину нарізаємо середніми кубиками й обсмажуємо разом із цибулею. Вливаємо воду, оцет, солимо, перчимо, додаємо лавровий лист, спеції і тушуємо чверть години. Тоді всипаємо рис у киплячу масу і ретельно перемішуємо. На дно кожної банки кладемо по кілька горошин духмяного перцю, далі – каша з м'ясом. Трохи притовкуємо, залишаючи зверху по 1,5 см вільного простору. Стерилізуємо в каструлі з водою протягом 40 хвилин з моменту закипання. Закатуємо і залишаємо в перевернутому вигляді до повного остигання.

КОНСЕРВОВАНА СКУМБРІЯ В ТОМАТІ

Інгредієнти: 4 кг скумбрії, 4 помідори, 2 цибулини, 1–2 морквини, 1 скл. цукру, 1 л олії, 3 ст. л. солі, 6 лаврових листків, 40 горошин чорного перцю, 1 ст. л. оцтової есенції.

Приготування. Підготуйте інгредієнти (у рецептурі вказана вага очищених продуктів). Помідори натріть на великій тертці (вони мають бути без шкірки). Цибулю пократити півкільцями. Моркву натріть на крупній тертці або тертці для моркви по-корейськи. Рибу почистіть, видаліть голови і нутрощі, обробіть на філе зі шкіркою, промийте і порозрізайте кожне філе на 4–5 частин. Овочі складіть в каструлю, додайте сіль, цукор та олію, вимішайте і варіть з моменту закипання на слабкому вогні 1 годину 20 хвилин. За цей час овочі уваряться і стануть соусом. Додайте лаврові листки і перець горошком. Покладіть рибу, акуратно перемішайте і залиште тушуватися на малому вогні під кришкою ще на 50 хвилин, періодично акуратно перемішуйте. Влийте оцет, перемішайте. Спробуйте соус на смак, за потреби додайте сіль, оцет і спеції. Проваріть ще 15–20 хвилин, потому розкладіть у стерильні банки, закатайте, переверніть, закутайте до повного охолодження. ■

Фото: Влада НАГОРНОГО

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року. ■

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів.

Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «— друкуються на правах реклами». За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Місцевого самоврядування і сільського життя
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	ВІТИНСЬКА Аліна Степанівна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Освіти і культури
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Відповідальний секретар	Інформації	Реклами
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Приватних оголошень
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олена Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305290101026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695

Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306, 60305, 86772 (ДЛЯ
ЧИТАЧІВ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (ДЛЯ ЧИТАЧІВ ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).

Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 Р від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: ТОВ «Поділья-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тираж згідно із замовленням.

Замовлення № 1588.

■ Про це говорятьФото із сайту ukraine.novyny.live.

Онуфрій, священнослужителі та віряни у храмі були шоковані...

Головний московський піп в Україні пролив Кров Господню

У Києво-Печерській лаврі, де нещодавно проводили обшуки СБУ та правоохоронці, 9 грудня відзначали 32-річчя архієрейської хіротонії глави упц мп Онуфрія (на фото). Під час цього дійства стався інцидент, який привернув увагу духовенства та вірян у храмі. Митрополитові Питиримові (Миколаївському) стало зле, від похитнувся і підштовхнув Онуфрія, коли той тримав чашу зі святими дарами. Чаша перевернулася прямо на Онуфрія...

Отець Іван СИДОР, помічник митрополита Єдиної помісної церкви та священник храму Теплої Софії

У навчальних відомостях священнослужителя говориться, що коли Кров Христова проливається з чаші — це є смертний гріх. Так. Від цього не застрахований жоден священнослужитель. Під час Літургії може трапитися будь-що. Тому дуже важливо звершувати Євхаристію благоговійно, не поспішаючи, зі Страхом Божим і побожністю.

Випадковість це чи ні, але чаша виливається на митрополита Онуфрія, очільника московського патріархату в Україні. Виливається на службі з нагоди 32-ї річниці його хіротонії. Митрополит Миколаївський Питирим, у якого під час богослужіння стався серцевий напад (як оповідають), нібито є винуват-

«Кров пролилась наступної соборної служби митрополита Онуфрія, після того як владика разом з іншими архієреями закрив очі на церковні і моральні закони, висвятивши у єпископи архімандрита Нікіту, якого разом із хористом викрила СБУ.»

цем цього випадку. Серце підвело саме в той момент, коли чаша була повна...

Не вірив знакам. Взагалі. Але коли з Софії Київської поривом вітру зірвало хрест і рівно через 40 днів почалась повномасштабна війна росії проти України, то цей випадок із пролітою чашею звернув на себе увагу.

Зауважимо, що Кров Христова пролилась на облачення, у якому відбулась інтронізація митрополита Онуфрія 17 серпня 2014 року. А це облачення свого часу належало Блаженнішому

митрополиту Володимиру (Сабодану).

Кров пролилась наступної соборної служби митрополита Онуфрія, після того як владика разом з іншими архієреями закрив очі на церковні і моральні закони, висвятивши у єпископи архімандрита Нікіту, якого разом із хористом викрила СБУ.

Бог дає знак? А може, чергова випадковість?

Та де би це не трапилось, пролита Кров Господня — це особиста трагедія. Тут тільки залишилось поспівчувати і промовити: «Господи, помилуй!».

■ Колесо історії

Про «мешок», який вбирав у себе дим

Що воно таке — курна хата? Якщо коротко, то це хата без комина. На початку ХХ сторіччя на Поліссі і Волині вони ще траплялися. Про неї згадувала моя бабуся Варвара, 1908 р. н. «Куди йшов дим із печі, — питаєте ви, — якщо комина не було?»

Алла УКРАЇНЕЦЬ

Шукала відповіді на це запитання у своїх інформаторів. Щойно знайшла один цікавий аудіозапис із села Борове колишнього Зарічненського району на Рівненщині, зроблений у 2006 році під час бесіди з Касьянчиком Миколою Івановичем, 1930 р. н. Думаю, вам цікаво буде з ним ознайомитися:

— Я тиє курніє хати не пам'ятаю. Одну оно пам'ятаю, шо була.. Піч була, але

ж вивода, комина не було наверх.

— Куди дим ішов?

— У мешок. Вісив для того, щоб дим збивавса. І в той мешок того диму назбиваєца, через деяке врем'я його витрусить дий знов чепляє туди...

Неймовірно, друзі. Дуже рада, що цей запис знайшла...

Додам лише, що «мешок» — це обманий глиною полотняний мішок, подібний до того, про який я згадувала в повідомленні про давні освітлювальні пристрої поліщуків. ■

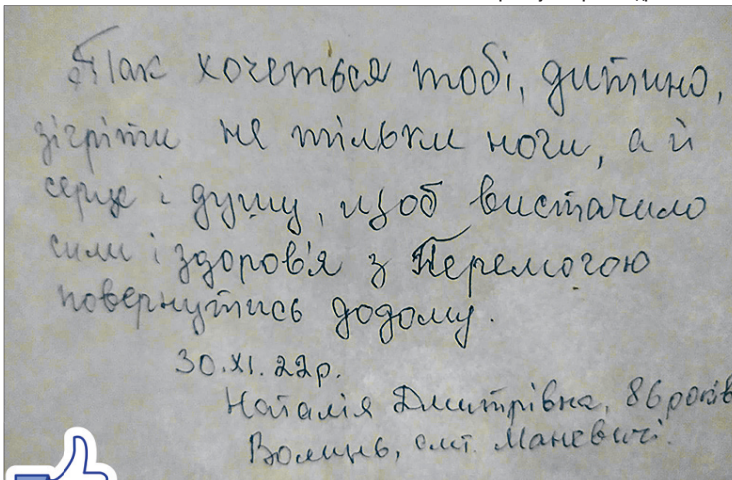

Фото 1930-х років із фондів РОКМ. На звороті напис польською мовою: «Курна хата в селі Кортелісі на Волині».

facebook
volyn.com.ua

■ Фотофакт

Фото з фейсбук-сторінки Андрія ПАВЛЕЧКА.

Зворушливо до сліз.

«Так хочеться тобі, дитино, зігріти не тільки ноги...»

Світлина записки 86-річної маневиччанки у ці дні полонила мережу

Андрій ПАВЛЕЧКО

«Прийємно отримувати такі записки разом зі шкарпетками, зв'язаними власноруч, — це найбільше мотивує!»

Від редакції: в одному реченні — вся любов. І в записці, і у відповіді того, хто її отримав разом із «миколайчиком». Ну як можна здолати країну, в якій народ і армія — єдині? ■

■ Делікатна тема

«Сьогодні день народження моєї колишньої дружини...»

Фото із сайту tutkatamka.com.ua.

... Тому я прокинувся рано-вранці, приніс квіти, листівку і подарунок для того, щоб діти подарували їх їй. Я допоміг їм приготувати їй сніданок...

Біллі ФЛІНН, підприємець (США)

Мене часто запитують, чому я досі роблю це для неї. Це мене дратує. Тому я вирішив раз і назавжди це пояснити.

Я виховую двох маленьких чоловіків. І я подаю їм приклад того, як треба ставитися до їхньої матері. Це серйозно вплине на те, як вони самі будуть ставитися до жінок і як будуть сприймати стосунки з ними. У нашому випадку мій приклад має навіть більше значення, тому що ми розлучені.

Тому, якщо ви досі не можете вибудувати нормальних стосунків зі своїми колишніми, збе-

«Я виховую двох маленьких чоловіків».

рється і зробіть це! Зробіть над собою зусилля і станьте таким прикладом для своїх дітей. Тому що це більше, ніж ви.

Виховуйте гарних чоловіків. Виховуйте сильних жінок. Будь ласка. Вони потрібні світу зараз більше, ніж будь-коли. ■